

OPENBARE ZITTING**De heer voorzitter**

Collega's, ik open deze zitting van de provincieraad van maandag 29 november 2010. Ik heb verlofaanvragen van mevrouw Goedele De Cock, mevrouw Annelies De Meersman, de heer Luc Maes, de heer Jozef Dauwe en de heer Yoeri Note. Jullie zijn voltallig en de anderen zullen zich straks wel melden of niet, maar in feite wordt het aanwezigheidsregister ook gehanteerd om nadien het verslag te maken over de aanwezigen. Vandaag zijn de fractieleiders van de meerderheid nog niet aanwezig. Dat is ook geen probleem, want we zullen wel zien wie er is. We gaan beginnen. We waren gekomen bij tussenkomst 100. De heer Frans Van Gaeveren heeft een vraag over de ondersteuning van initiatieven van intergemeentelijke samenwerking voor drugpreventie. Meneer Van Gaeveren, u heeft het woord.

VRAAG VAN FRANS VAN GAEVEREN OVER DE INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING VOOR DRUGPREVENTIE**De heer Van Gaeveren**

Voorzitter, collega's...

De heer voorzitter

We luisteren allemaal. We zijn nog niet met te veel, maar toch met genoeg. We luisteren. Meneer Van Gaeveren heeft het woord.

De heer Van Gaeveren

De provincie ondersteunt al een aantal projecten in verband met de drugsproblematiek. Onder andere PISAD is daar een voorbeeld van, maar ik stel vast dat er toch bij lokale besturen initiatieven ontstaan in het kader van vroegtijdige detectie en preventie van deze problematiek. In mijn regio is ook een dergelijk initiatief tot stand gekomen. Ik zie dat dat initiatief vorm gekregen heeft via het intergemeentelijk samenwerkingsverband waarbij blijkbaar de provincie aan de kant blijft. Dergelijke intergemeentelijke samenwerkingsinitiatieven moeten eigenlijk beginnen van een blanco structuur met weinig of geen terreinkennis. Ik vind het daarom een gemiste kans dat dit initiatief niet ontstaat vanuit de bestaande structuur die de provincie toch is. Daarom mijn vraag of de provincie in dezen en in de toekomst een taak ziet op dit terrein. Tot daar mijn vraag, voorzitter.

VRAAG VAN STEVE HERMAN OVER DE BUDGETTEN VOOR ONTWIKKELINGSHULP**De heer voorzitter**

Dank u wel, meneer Van Gaeveren. De volgende tussenkomst is van de heer Steve Herman, pleidooi om de budgetten voor ontwikkelingshulp geleidelijk af te bouwen en

DEBATTEN

een deel te reserveren voor streng gecontroleerde noodhulp. Meneer Herman, u heeft het woord.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter. Collega's, steeds meer deskundigen stellen zich steeds kritischer op over de gevolgen van ontwikkelingssamenwerking door de manier waarop het Westen aan ontwikkelingssamenwerking doet. Nu is het de beurt aan Francine Mestrum, een ontwikkelingssamenwerkingsexpert, doctor in de sociale wetenschappen aan de ULB en lid van de raad van het Wereld Sociaal Forum. In haar boek *Ontwikkeling & solidariteit* trekt Mestrum hard van leer tegen de manier waarop het Westen de ontwikkelingssamenwerking organiseert. We zullen de millenniumdoelstellingen die de armoede in de wereld tegen 2015 met de helft willen terugbrengen nooit halen, zegt zij. Door ons ontwikkelingsbeleid duwen we landen vaak dieper in de armoede, beweert Mestrum. Zo maken we landen afhankelijk van buitenlandse groei en dwingen instanties zoals het IMF en de Wereldbank deze landen een door het Westen opgelegd beleid te voeren. Al even scherp is Mestrum voor de NGO's die veel te gesnipperd optreden en veel te veel bezig zijn met armoedebestrijding. Landen tot ontwikkeling helpen zijn zij daarbij eigenlijk uit het oog verloren, meent Mestrum. Ze pleit er tevens voor om niet meer te geven aan kleine doelen die door burgers op zijn gezet, noch te geven aan NGO's. Een andere opmerkelijke uitspraak kwam dit jaar uit de mond van doctor Beaucourt in het kader van de noodhulp aan Pakistan. Een mens geeft geld, zegt hij, maar eigenlijk komt nog geen 30% bij de slachtoffers aan. Beaucourt zegt zijn uitspraak te baseren op gesprekken met lokale mensen op het terrein. Grote organisaties hebben vaak heel wat administratieve kosten. Ook werken zij dikwijls met de lokale overheden die soms een deel van het geld opeisen, aldus Beaucourt. Hij verwijst naar de aardbeving in Haïti waar lokale verantwoordelijken tot 10.000 dollar eisten om het team van Beaucourt in een kamp aan de slag te laten gaan. Vandaar, collega's, mijn herhaalpleidooi om de budgetten voorzien voor ontwikkelingshulp geleidelijk af te bouwen en een deel te reserveren voor zeer streng gecontroleerde noodhulp. Graag het standpunt van de deputatie hierover.

VRAAG VAN NICOLE DE VOS OVER HET AFBOUWSCENARIO IN BUZAU

De heer voorzitter

Meneer Herman, we gaan terug naar vraag 99. Mevrouw De Vos heeft het woord over het afbouwscenario in Buzau. Mevrouw heeft het woord.

Mevrouw De Vos

Geachte leden van de provincieraad, mijn vraag is kort maar daarom niet minder interessant. Wij hebben al gehoord dat de contacten met Buzau verminderd zouden zijn in verband met ondersteuning van de thuishulp. In feite is er al een afbraakscenario opgestart. Hoe staat het met de projecten die verband houden met de hulpverlening aan de landen van het Oostblok?

VRAAG VAN PHAEDRA VAN KEYMOLEN OVER HET PROJECTENREGLEMENT JEUGDWERK**De heer voorzitter**

Dank u wel, mevrouw De Vos. We gaan over naar de vraag van mevrouw Phaedra Van Keymolen. Ik kijk wie er aanwezig is. Misschien komt mevrouw Willems nog wel. Mevrouw Van Keymolen, pleidooi voor het opnieuw in werking laten treden van het projectenreglement jeugdwerk.

Mevrouw Van Keymolen

Dank u wel, meneer de voorzitter, geachte collega's. Het jeugdwerk vroeg meer geld en heeft het ook gekregen. Dat is zeker positief, maar het jeugdwerk vraagt ook meer experimenteerruimte. Hiermee bedoel ik middelen om bepaalde projecten op te zetten en dingen uit te proberen. De provincie pakt graag uit met haar labofunctie en toch werden de projectsubsidies vanaf 2006 niet meer voorzien. Nochtans heeft het projectenreglement in het verleden geleid tot tal van nieuwe jeugdverenigingen en initiatieven. Deze vorm van subsidie heeft ervoor gezorgd dat de jeugd haar creativiteit kon uitwerken en tal van nieuwe zaken kon uitproberen. Als we over onze provinciegrenzen heen kijken, zien we ook dat andere provincies nog steeds vormen van projectsubsidies hebben. Op zich is dat uiteraard geen argument om ervoor te pleiten om dat ook in Oost-Vlaanderen te doen, maar het zegt toch wel iets over de behoefte aan deze vorm van subsidiëring. Projectsubsidies geven een boost aan het jeugdwerk en zorgen voor een nieuwe dynamiek. Experimenteren behoort immers tot de corebusiness van het jeugdwerk. Nu kom ik tot mijn concrete vraag: is er geen mogelijkheid om het projectenreglement waar de jeugdsector om vraagt, terug in werking te laten treden? Dank u.

VRAAG VAN KRISTINA COLEN OVER GEHOORSCHADE BIJ JONGEREN**De heer voorzitter**

Dank u wel, mevrouw Van Keymolen. Mevrouw Colen, meneer de fractieleider, weet u daar iets over?

De heer Joris

Ik zal het van haar overnemen.

De heer voorzitter

Dank u wel, u heeft het woord.

DEBATTEN

De heer Joris

Gehoorschade bij jongeren blijft een prangend probleem. Ik wijk even van de tekst van mevrouw Colen af door erop te wijzen dat dat ook blijkt in de andere westerse landen, onder andere in de Verenigde Staten waar men bijvoorbeeld geen militairen meer vindt voor de marine die een scherp genoeg gehoor hebben om hun geavanceerde luisterapparaten te bemannen waarmee ze vijandelijke onderzeeërs kunnen horen. De techniek is honderdvoudig beter geworden, maar het gehoor van een gemiddelde Amerikaanse jongere is naar evenredigheid slechter geworden door dezelfde oorzaken die in dancings en disco's te vinden zijn zoals die hier ook bestaan. Terug naar de tekst van mevrouw Colen. Dit jaar worden de subsidies voor preventie in dit verband, niet van onderzeeërs maar van gehoorproblemen, verminderd van 17.300 euro tot 12.300 euro voor 2011. Wat is de reden van deze daling? Deze zomer liep ook de campagne Eén en al oor. Wordt deze actie doorgezet? Hoe wordt deze actie geëvalueerd?

VRAAG VAN MARC GYBELS OVER APB ZORGCENTRUM LEMBERGE

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Joris. Ik kom bij de heer Gybels. APB zorgcentrum Lemberge, vragen in verband met het zoeken naar samenwerking met of eventuele overname van het APB Zorgcentrum Lemberge. Meneer Gybels, u heeft het woord.

De heer Gybels

Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, er is hier in het halfroond al heel wat te doen geweest over het Provinciaal Zorgcentrum Lemberge. In het algemeen beleidsprogramma 2007-2012 staat in verband met Lemberge dat het Provinciaal Zorgcentrum Lemberge zal zoeken naar samenwerking. Eigenlijk ligt het voor de hand dat een provincie niet de beste actor is om een zorgcentrum uit te baten. Om tot die conclusie te komen, hadden we zelfs geen groenboek nodig. De provincie, en dat mag gezegd worden, heeft in het verleden haar verantwoordelijkheid genomen om het project Lemberge te redden. Samenwerking is er wel gekomen, maar op een zeer beperkte vorm met het algemeen ziekenhuis Maria Middelaars. We willen weten of men nog altijd ijverig op zoek is naar een mogelijke overnemer. Ik heb daar enkele vragen bij. Wat kunnen of zullen de gevolgen zijn van een overname, op de eerste plaats voor het personeel, maar ook voor de residenten en patiënten? Kan het personeel in elk mogelijk voorstel zijn statuut behouden en is dit onderwerp van bespreking bij de onderhandelingen? Blijft het aanbod voor de residenten en patiënten behouden? Komt dit ook ter sprake bij de besprekingen? Graag vernam ik uiteraard de stand van zaken in verband met de mogelijke overname. Ook vraag ik me af: aan welke voorwaarden moeten mogelijke overnemers voldoen en blijven er na de overname nog financiële of andere verantwoordelijkheden of lasten over voor de provincie? Tot slot, heeft men zicht op een concrete overnamedatum? Dank u.

VRAAG VAN STEVE HERMAN OVER APB ZORGCENTRUM LEMBERGE**De heer voorzitter**

De heer Steve Herman over hetzelfde thema, u heeft het woord.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter. Collega's, de gebudgetteerde bijdrage van de provincie, de kosten van schulden met betrekking tot het APB Zorgcentrum Lemberge, stijgen in 2011 met een dramatische 70% ten opzichte van vorig jaar naar niet minder dan 417.000 euro. De voorzitter stelde op de laatste raad van bestuur dat er met de gezamenlijke partners, met name het UZ Gent en Caritas Melle, een verkennend gesprek plaatsvond. Beide partners gaven aan te willen doorgaan met de overname, maar van een formele onderhandeling was nog steeds geen sprake. Tevens staat in het verslag dat er op provinciaal niveau geen draagvlak meer is om een toekomst voor het zorgcentrum te garanderen. Collega's, het spreekt voor zich dat deze onzekerheid zich laat voelen bij het personeel. De besluiten van een zogenaamde stresstest spreken boekdelen. Ik citeer de resultaten van die stresstest. Globaal was de herstelbehoefte aanzienlijk groter. Werknemers zullen op korte termijn gezondheidsklachten ontwikkelen en kunnen momenteel het werk niet goed meer aan. Het werktempo ligt hoog. Leiderschapsaspecten, inclusief appreciatie en erkenning, scoorden minder goed. Rechtvaardigheid en respect scoorden ronduit slecht. Jonge werknemers hebben meer lage rugklachten en minder goede absentieparameters dan oudere werknemers. Twee werknemerscategorieën, met name de verpleegkundigen en de hoofdverpleegkundigen, kunnen de huidige werkbelasting niet goed meer aan. Voor deze groepen moeten prioritair preventieve maatregelen getroffen worden. Allemaal besluiten uit de afgenomen stresstest. De aanhoudende onzekerheid rond de op handen zijnde veranderingen worden als een hoofdoorzaak aangemeld, van zowel slechte sfeer als overmatig absentieisme en zelfs wordt dat als oorzaak aangeduid van afschrikking van eventuele nieuwe en noodzakelijke arbeidskrachten. Vandaar mijn vragen. Spreekt de gedeputeerde in naam van de voltallige meerderheid wanneer hij stelt dat er op provinciaal niveau geen draagvlak meer is voor een provinciale toekomst van het zorgcentrum? In de raad van bestuur in september verklaarde de gedeputeerde dat de formulering van de onderhandelingspositie binnenkort voorhanden zou zijn. De termijn zou dan zo kort mogelijk gehouden worden om de onzekerheid op de werkvloer weg te nemen. Is die formulering van de onderhandelingspositie geen opsplitsing van de bestaande activiteiten? En is hier reeds over onderhandeld? Zo ja, wat is de inhoud van de onderhandelingspositie en wat is het resultaat van de onderhandeling? Zo nee, waarom is er nog steeds geen onderhandelingspositie bekendgemaakt en wat is de timing met betrekking tot de onderhandeling? Ondertussen is er een bijzonder tekort aan arbeidskrachten op de werkvloer. Wat is het actieplan om dit tekort weg te werken? En tot slot, de stresstest besluit dat er voor de hoofd- en gewone verpleegkundigen prioritair preventieve maatregelen moeten worden genomen. Welke preventieve maatregelen om de werkbelasting te verlagen werden er ondertussen genomen?

VRAAG VAN ANNICK WILLEMS OVER DE HUYSMANSHOEVE

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Herman. De laatste tussenkomst van mevrouw Annick Willems zal gehouden worden door meneer De Roo. Meneer De Roo, u heeft het woord.

De heer De Roo

Dank u wel, meneer de voorzitter, namens mevrouw Willems. De eerste jaren van de herrezen Huysmanshoeve resulteerden in meer dan tienduizend bezoekers. In de wetenschap dat de hoeve vanaf mei dit jaar opende met een zeer beperkte infrastructuur en met een beperkt aantal activiteiten zijn dit mooie cijfers. Toch zou mevrouw Willems graag zien dat het geheel in een meer structureel kader wordt gegoten. Daarom stelt ze de volgende vragen: welke plannen liggen er voor aangaande de verdere uitbouw van de infrastructuur en hoe staat het met de timing daarvan? Wanneer kunnen complete samenwerkingsovereenkomsten worden opgemaakt tussen het provinciebestuur en het Plattelandscentrum met betrekking tot het beheer? Hoe gaat de stad Eeklo betrokken worden, want zij heeft zich geëngageerd voor drie schijven van 250.000 euro. Het zou goed zijn voor de hoeve en haar uitstraling indien tegen de start van het nieuwe seizoen op 1 april 2011 een en ander duidelijk en gerealiseerd zou zijn. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel. Dat zijn de tussenkomsten. Meneer Couckuyt, de laatste voor u. Ik geef u het woord voor de repliek.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank, meneer de voorzitter. De eerste vraag die ik ga beantwoorden of verduidelijken is de tussenkomst van de heer Van Gaeveren over de intergemeentelijke drugpreventie. Ik wou zeggen 'bestuurlijke drugpreventie' omdat wij soms interbestuurlijk betrokken zijn, soms intergemeentelijk. Ik wil even aanheffen dat het in ieder geval ons streven is dat de provincie een rol zou gaan spelen in dezen. Er zijn heel wat middelen die wij hieraan besteden, onder meer via ons subsidiereglement voor intergemeentelijke samenwerking inzake de preventie. We bereiken op dit moment 7 samenwerkingsverbanden van gemeenten. Dit reglement betekent dat we 25 steden en gemeenten bereiken. Hierbij komt nog het drukpunt Waas dat bestaat uit 6 steden en gemeenten, waaronder Sint-Niklaas en Beveren die toch enige omvang hebben in dit geheel. Dat geeft dat wij in totaal via dat systeem een bereik hebben van 31 lokale overheden. Dit vertegenwoordigt een rechtstreeks subsidiebedrag naar deze verbanden van 153.000 euro. Bovenop komt er een koepelondersteuning waar afstemming gebeurt, onder andere via het centrum geestelijke gezondheidszorg PopovGGZ waarin een provinciale burgerbegeleider de aanzet krijgt omtrent de methodieken die lokaal gebruikt kunnen worden. Ik denk dat u bezorgd bent dat men die afstemming en begeleiding niet heeft. We hebben voldoende contacten op het terrein om die begeleiding aan te bieden, maar er moet natuurlijk ook de wil zijn om die begeleiding te aanvaarden. In 50 van de 65 gemeenten, want ik reken daar ook nog het

intergemeentelijk samenwerkingsverband dat een provinciaal bedrijf is bij, zijn wij op dit moment actief vanuit een centrale of koepelbegeleiding en afstemming. In de overige 15 gemeenten, en ik heb de middelen voorzien, kunnen bestaande constructies perfect aansluiten, op voorwaarde echter dat ze aan een aantal minimumvoorwaarden voldoen. Ik neem alleszins het initiatief. Er zijn twee initiatieven waar men intergemeentelijk gestart is, in Dendermonde en in Eeklo, waar men wellicht nog niet aan een aantal noodzakelijke voorwaarden voldoet. Er kan begeleiding worden opgezet zodat ook zij op dezelfde structuur kunnen aansluiten en de nodige provinciale middelen kunnen krijgen om die bovenstructuur, die toch kwaliteit waarborgt, mee op te nemen. Dat wat interbestuurlijke drugpreventie betreft.

Dan kom ik bij de heer Herman. De heer Herman stelt voor om ontwikkelingshulp af te bouwen in ruil voor noodhulp. De heer Herman kan terecht misleid zijn, niet door de inhoud van ons beleid, want dat is overduidelijk, maar door de manier waarop wij het verplicht moeten inschrijven in een begroting. Ik denk dat het nog altijd onder de verplichte term 'ontwikkelingshulp' staat. Ik kan dat zelf niet wijzigen, maar we zijn die fase natuurlijk al een eindje voorbij. We houden van ontwikkelingssamenwerking, meneer Herman, en het is niet dat wij ons als provincialen geraakt moeten voelen omdat u komt opdraven met een doctor in de sociale wetenschappen die een kritische noot laat horen over ontwikkelingssamenwerking. We gaan er allang van uit dat ontwikkelingshulp en ontwikkelingssamenwerking niet eenzelfde lading dekt. U kent de uitdrukking: geef je een vis, dan moet je de dag erna opnieuw een vis geven en de dag daarna opnieuw. Dit zal tot gevolg hebben dat de mensen het vissen verliezen. Het gaat om de techniek om te leren vissen. Wij geloven in dat tweede gedeelte, dat wij door maatschappijopbouw grenzen gaan verleggen. Dat is het beleid in de regio's waar wij nauw mee samenwerken. U mag dat in detail bekijken. Zowel op de Filippijnen als in Ecuador en in Rwanda leggen wij heel sterk de nadruk op directe lotsverbetering en op emancipatie van de meest kwetsbare bevolking. Dus wij doen niet aan liefdadigheid. Wij proberen structurele veranderingen op het terrein door te voeren samen met de mensen, in volledige betrokkenheid. Participatie als sleutelwoord. Het is hier vorige week al aan bod geweest; ook bij de armoedeverenigingen is participatie een sleutelwoord. Ook hier is het dezelfde techniek die speelt, participatie om tot verbetering te komen. Het was trouwens vreemd, de heer Herman, dat u maar de helft van het boek citeert, want ik vermoed dat u het boek van Francine Mestrum volledig heeft gelezen. U geeft enkel kritische kanttekeningen bij bepaalde vormen van ontwikkelingssamenwerking, maar die mevrouw pleit ook voor een solidariteit die blijvend is tussen noord en zuid. Zij pleit helemaal niet voor het afbouwen van de middelen. Ze pleit er wel voor om het op de juiste manier in te zetten. Wat het geven van noodhulp bij rampen en dergelijke betreft haalt de heer Herman de heer Beaucourt aan. Maar ook daar zijn wij zorgzaam. Ik heb dat hier een maand geleden ook gezegd. Wij doneren waar mogelijk aan, en tot nu toe is dat altijd gelukt, gekende organisaties die reeds langer ter plaatse werkzaam zijn en niet plotseling opduiken op het moment dat er camera's aanwezig zijn. Door deze manier van werken, de zorgvuldige keuze die wij maken om niet op de eerste dag te beslissen om noodhulp te verlenen maar door een duidelijke selectie te maken van wat we met de middelen gaan doen, verkleinen we de kans of maken deze zo mogelijk onbestaande, dat een deel van de noodhulp wordt afgeroomd. We zijn bijzonder zorgvuldig en dat heeft u ook kunnen vernemen uit het verslag dat we gedaan hebben over de noodhulp in Haïti. Ik wil er ook op wijzen dat de door u gepresenteerde noodhulp veeleer aansluit bij de door mevrouw Mestrum bekritiseerde liefdadigheid. Zij wenst liever structurele steun en hulp aan emancipatie

DEBATTEN

en die bieden wij, die staat centraal in ons beleid aangaande ontwikkelingssamenwerking.

Ik denk dat ik nu bij de vraag ben van mevrouw De Vos over internationale samenwerking met Buzău en andere Oost-Europese initiatieven. Dit gaat naadloos over. Het gaat over internationale solidariteit. In Buzău, een Roemeense regio, zijn we sinds 1995 actief, uitsluitend in de gezondheidszorgsector. Velen van deze raad weten dat niet. De grootste financiële activiteit hebben wij gekend in 2006. Toen was er een overdracht van 248.000 euro voor de uitbouw van een regionaal ziekenhuis. Daarna is dit bedrag stelselmatig afgebouwd, maar in volledige communicatie met de mensen in Buzău. Investerings in het ziekenhuis zijn ondertussen gedaan tot 50.000 euro dit jaar. Er wordt telkens samen met professor Van der Woude lokaal gekeken welke investering zinvol is en welke niet. Stilaan kunnen we in de ziekenhuissector, die ook in Oost-Europa ondertussen een kapitaalintensieve sector is, nog moeilijk het verschil maken in die niche. Anders is het wat betreft de hulp voor thuiszorg. Dat bedrag hebben we stabiel gelaten op 57.000 euro. Ook daar hebben we aangegeven dat men er op korte termijn naar moet streven om zo veel mogelijk zelfstandig werk te kunnen voortzetten omdat we toch te maken hebben met een afbouwscenario. In Buzău hebben we een langetermijnovereenkomst tot 2012. Tegen die tijd moeten we echt gaan evalueren wat de verdere toekomst binnen onze ondersteuning zal betekenen. In het verslag dat ik in de commissie gedaan heb over Buzău, heb ik ook aangegeven dat de crisis hard toeslaat en dat ook de overheid in Roemenië heel zwaar bezuinigt en dat dit repercussies heeft voor het mogelijke voortbestaan van dergelijke activiteiten. Ik heb toen duidelijk de waarschuwing gekregen vanuit de vijfde commissie dat wij ons moesten behoeden voor overhaasting, zeker wat betreft de sector van de thuiszorg. Dus wij gaan dat heel strikt opvolgen. We gaan ernaar streven dat ze op hun eigen benen kunnen staan, en dat wij niet de oorzaak ervan zijn dat het systeem valt, maar we willen toch een duidelijke boodschap meegeven dat het systeem zichzelf moet dragen. We zullen daarmee ook met andere actoren op het werkveld contacten leggen om een grote verandering van de thuiszorg te waarborgen. Naast dit systeem van Buzău hebben wij een subsidiereglement voor Oost-Vlaamse actoren die in Oost-Europa projecten realiseren samen met lokale partners. We hebben daar prachtige voorbeelden van. Het is een beetje te vergelijken met de Oost-Vlaamse projecten in het zuiden waar een vergelijkbaar subsidiereglement voor bestaat. Elk van deze projecten gaat verder dan gezondheidszorg, zoals onder meer onderwijs, maar ook opvang van straatkinderen, een project rond sociale cohesie, activiteiten rond lokaal sociaal beleid en dergelijke. In het subsidiereglement is 70.000 euro voorzien. Als ik mag aangeven wat de waarde is van dergelijke projecten samen met Oost-Vlaamse actoren, kan ik aangeven dat bijvoorbeeld in één van de regio's een sporthal is gebouwd. De architect was een vrijwillige Oost-Vlaming. De ondersteunende organisatie was een Oost-Vlaamse. Er is een bouwkamp geweest. Dit is samen met de mensen daar en de mensen hier gerealiseerd. Dergelijke projecten waarvan ik ook weet dat elke euro gecontroleerd is, hebben een grote meerwaarde. Dit betekent dat we ook deze projecten via dit subsidiereglement zullen aanhouden.

Dan de vraag van collega Van Keymolen in verband met projectsubsidies voor de jeugd. Ik kreeg daar vrijdag al een vraag over. Ik heb toen aangegeven dat de vraag nog gesteld moest worden, maar blijkbaar is het in de sector verspreid en is men nieuwsgierig naar het antwoord. Wij besteden bijzonder veel aandacht aan onze laboratoriumfunctie. Ik denk dat het provinciaal bestuur daar ook het meest geschikt voor is. We geven het werkveld de kans om nieuwe dingen uit te proberen en concepten uit te werken. We doen dit op velerlei wijzen en niet alleen via

projectsubsidies. Anderzijds geven wij zelf impulsen aan het werkveld en daarbij bepalen wij de richting die moet worden uitgegaan. Met name in het concept jeugdwerk zit men toch wel in een beperkt duidelijk kader. Zo proberen wij het jeugdwerk toegankelijker te maken, waar grote behoefte aan blijft. We hebben daar ook resultaat. Soms zetten we zelf vernieuwende projecten op, zoals de Kunstbende, en wanneer deze projecten goed lopen en voldoende eigen overlevingskansen hebben, want we streven telkens naar zelfstandigheid, kunnen we dergelijke projecten uit handen geven. Andere keren geven we minder of geen richting aan vernieuwende projecten en bieden we gewoon een open reglement aan. Het is dit reglement dat u bedoelt. Dit laat het werkveld toe zijn eigen projectideeën in te dienen. En inderdaad, sinds 2006 bestaat dit reglement niet meer. Nochtans hebben in het verleden organisaties zoals Jeugdwerknnet met provinciale projectmiddelen kunnen groeien tot wat zij nu zijn. Dat betekent nogal wat in het werkveld. Dergelijke projecten kunnen nog steeds ingediend worden, maar op dit moment via het reglement voor projecten van algemene sociale aard. Nu lijkt het duidelijk te zijn dat dit niet altijd bekend is. In mijn contact met de Jeugdraad heb ik dit moeten ondervinden. Dit is een algemeen subsidiekrediet waar men binnen de sector van welzijn en gezondheid op in kan tekenen. Ik denk, en ik heb dit ook aangegeven aan de Jeugdraad zelf, dat we moeten nadenken of we dit algemeen subsidiereglement niet specifiek moeten voorzien voor het jeugdwerk door een bepaald minimaal percentage van het bedrag te garanderen voor het jeugdwerk. We zien op dit moment wel voldoende projecten vanuit het jeugdwerk binnenkomen, maar we zien ook dat de kennis van het reglement onvoldoende is. Met het garanderen van een minimaal percentage binnen dit reglement zouden wij kunnen garanderen dat jeugdwerk kan binnenkomen via de open projectenpot, net zoals in het verleden, via een specifiek reglement dat alleen voor het jeugdwerk voorzien was. Het nadeel van een reglement per sector is dat je ofwel telkens met overschotten zit die je niet gebruikt, of dat men de lat minder hoog gaat leggen om enkel de interessante projecten te bedienen. Dat betekent dat als de middelen volledig benut zijn, er ook projecten meegaan die minder interessant zijn. Dus we willen de lat voldoende hoog blijven leggen en toch interessante projecten binnenkrijgen maar dan misschien met een minimumpercentage dat wij garanderen voor het jeugdwerk. We merken ook dat het onvoldoende bekend is dat men ook bij de directie Cultuur een subsidie kan aanvragen. Ook binnen flankerend onderwijsbeleid zijn er jeugdinitiatieven die terecht kunnen voor vormingen die men aanbiedt binnen of naast de scholen. Dus ondanks het feit dat het projectbudget voor jeugdprojecten naar nul is herleid, zijn er tal van mogelijkheden voor vernieuwing binnen het jeugdwerklandschap, maar ik ga ervan uit dat deze mogelijkheden onvoldoende bekend zijn. Ik zal de administratie vragen om een lijst te maken van alle mogelijkheden die er zijn voor het jeugdwerk en deze ook zeer expliciet te communiceren naar het jeugdwerk, zodat er geen onwetendheid meer is en de kanalen gebruikt kunnen worden op een maximale manier en zodat het werkveld omtrent het aanbod van provinciale subsidies volledig op de hoogte is. Ik hoop dat deze vraag voldoende beantwoord is.

Dan ga ik naar de vraag over Lemberge. Een bijzonder belangrijke vraag, een actuele vraag ook. De vragen werden gesteld door collega Gybels en collega Herman. We zitten echt in de actualiteit, want in de deputatiezitting van 18 november is er een bespreking geweest en er is toen beslist over de werkwijze die in dit dossier zal worden aangehouden. Ik wil meneer Herman corrigeren. Hij citeert uit het verslag dat nog niet goedgekeurd is. Wat is er gezegd over het provinciale draagvlak? Dat er geen draagvlak is om Lemberge zélf te organiseren. Dit is een groot verschil met wat u zegt, namelijk dat er geen draagvlak meer zal zijn voor Lemberge. We willen toekomst voor

DEBATTEN

Lemberge en dit is heel iets anders dan het zelf organiseren. De deputatie heeft bevestigd dat er verder zal worden gewerkt aan de overname van de voorzieningen. Het feit dat de deputatie dit heeft beslist, mijnheer Herman, u vraagt naar het draagvlak binnen de deputatie, betekent dat dit gedragen wordt door de meerderheid, anders krijgt het geen beslissing in deze zin. De deputatie heeft vanuit de bezorgdheid naar residenten en personeel vastgelegd wat de voorwaarden bij een overname moeten zijn. Dit is een vraag die heel sterk leeft binnen deze raad. We vragen een waarborg dat deze instelling één geheel blijft. Met een ontmanteling gaan we niet akkoord. We vragen ook waarborgen voor de residenten. De overname moet rimpelloos verlopen voor de residenten. We vragen een waarborg voor het personeel.

Dan de specifieke vraag over de voorwaarden. De onderhandelingen zullen plaatsvinden binnen een algemeen kader dat vastligt bij overname van instellingen en waarin zelfs afgesproken is binnen welke context zulke overnames kunnen verlopen. We gaan ons volledig inschrijven in een onderhandeling binnen de conventies die hierover zorgvuldig opgebouwd zijn in de loop der jaren. We vragen ook een waarborg op het vlak van financiële draagkracht. Geen avonturiers die gebiedsuitbreiding voorzien maar die geen financiële draagkracht hebben en de instelling op korte termijn aan hun lot zullen overlaten. Wij vragen waarborgen op het gebied van financieel draagvlak. U kan de nota deputatie hierover opvragen. We vragen waarborgen voor de vertrouwdheid met het werkgebied. Geen investeerders die geïnteresseerd zijn in de financiële activiteit, maar niet in de zorg. We vragen waarborgen op het gebied van pluralisme. Er is steeds gesteld binnen deze raad dat deze waarborgen op die manier opgebouwd moesten worden. Dit is een opsomming van wat het draagvlak binnen deze raad, en vooral ook, maar niet alleen, binnen de meerderheid hierover was. We vragen ook het voorleggen van een businessplan dat deze waarborgen kan staven. Wij willen een toekomst voor Lemberge. De deputatie heeft beslist om zeer binnenkort aan deze raad een machtiging te vragen om formele gesprekken te mogen voeren met de kandidaat-overnemers binnen de net genoemde marges en voorwaarden. Af en toe is er mailverkeer met de kandidaat-overnemers en ik kan u aangeven dat men mij dit weekend nog schrijft dat men op dit moment bezig is met de juiste, juridische piste en dat dit een complex gebeuren is vanwege de openbare en private aspecten ervan. De mail is van zondag 28 november 14.03 uur. Dit wordt op dit moment afgerond. Het is heel actueel; ik kon niet voorzien dat het gisteren in mijn mailverkeer voorkwam. Het is heel duidelijk dat deze piste op dit moment voortgang krijgt en dat het ook zorgvuldig wordt voorbereid om geen avonturen te krijgen. Ik denk dat ik hiermee de vragen van de heer Gybels en de eerste twee deelvragen van de heer Herman heb beantwoord. We gaan verder in op de deelvragen 3 en 4 van collega Herman. Wat gebeurt er om het tekort aan werkkrachten weg te krijgen? We doen ongeveer hetzelfde als iedere instelling die op dit moment in die sector aan het vissen is. Met de specifieke acties die wij al ondernomen hadden, vergroten wij de poel waaruit kan worden gevestigd. Iedereen zit in diezelfde poel te vissen naar verpleegkundigen. Elke zorginstelling heeft dit nijpend tekort. Volg de vacatures en het wordt duidelijk, dus we proberen onze instelling zo aantrekkelijk mogelijk te maken voor potentiële werknemers. Op het moment van overname speelt onzekerheid inderdaad een rol bij het aantrekken van nieuwe werknemers. Daarom willen wij het ook zo vlug mogelijk, maar toch zorgvuldig, laten verlopen. Wij bieden overname van anciënniteit. Aan jonge kandidaten geven wij zelfs een financiële anciënniteitsbonus. Wat doen we hiermee? Ongeveer hetzelfde als alle anderen. We trekken hiermee niemand extra aan. Het is een maatregel die ons helaas nog niets gekost heeft. In het UZ Gent gaat men nu zijn werfreserve aanschrijven. Dit is een overeenkomst die wij mondeling gemaakt hebben. Daar zit al een begin van een

resultaat in. Met vijf nieuwe mensen kunnen we SP4 opnieuw opstarten. Vier misschien zelfs. Het feit dat het hier gaat over geriatrie en dat de instelling in een overnamepositie zit, maakt onze positie op de arbeidsmarkt momenteel niet extra aantrekkelijk. In ieder geval zijn wij bezig en worden op dit moment degenen die in de werfreserves staan van UZ Gent aangeschreven met de melding wat de relatie is van het Provinciaal Zorgcentrum Lemberge ten aanzien van het UZ Gent, met name dat er op dit moment onderzocht wordt op welke manier in de toekomst de relatie zich kan intensiveren. Meer kan er op dit moment niet gezegd worden. We denken dat we hiermee een unieke bron kunnen aanboren die wat soelaas zou kunnen bieden op korte termijn. Er is nog wel wat werfreserve van mensen die niet noodzakelijk onmiddellijk in een acuut ziekenhuis ingezet kunnen worden, maar die wel voor andere activiteiten ingezet zouden kunnen worden. Dan nog de resultaten van de stresstest, meneer Herman. Eerst en vooral wil ik zeggen dat we onze wenkbrauwen hebben gefronst, net zoals u, vooral omdat wij als benchmark ten aanzien van andere instellingen in de zorg dezelfde problemen hebben. Dezelfde problematiek heeft evenzeer te maken met het tekort aan gekwalificeerd personeel op de werkvloer in de zorg. Wij hebben de resultaten besproken binnen het directiecomité en het preventiecomité en dat gebeurt nu ook binnen de diverse teams op de werkvloer. De bedoeling is om van onderuit tot verbetervoorstellen rond bijvoorbeeld taakverdeling en taakverlichting te komen. We proberen dat van onderuit op te bouwen om tot een verbetering te komen. Het is door het extreme tekort aan verzorgend personeel dat we op deze manier in de moeilijkheden raken. Welke onmiddellijke maatregelen hebben we moeten treffen om de verzorging te garanderen? De SP4-afdeling, Chronische Geriatrie, hebben we tijdelijk moeten sluiten. Het personeel van SP4 zijn we gaan inzetten op die plaatsen waar een acuut personeelstekort ontstaan was, waar overurenopbouw onaanvaardbaar hoog zou worden en waar nu tijdelijk soelaas geboden kan worden zolang wij SP4 niet kunnen heropstarten. We doen dit met de nodige zorg en zoals u hoort ook met de nodige creativiteit. We zijn ook bezig met een permanente verbetering van de werkomstandigheden door op niveau van de werkvloer de verbetering van de werkomstandigheden met het team te bespreken en hierin verbetering te zoeken. Ik denk dat ik over Lemberge vrij volledig geweest ben.

Dan ga ik over naar het volgende antwoord. Collega Willems is er nog niet. Als zij nog binnenkomt, zou ik die vraag als laatste kunnen beantwoorden, collega's. Dat is mijn enige betrachting. Ik weet ook niet of mevrouw Colen komt. Ik kan alleszins niet wachten om antwoorden te verschaffen. Mevrouw Colen, uw vraag is net gesteld door uw fractieleider over de vermindering van subsidies aan AHOSA. U weet dat AHOSA staat voor Anders Horen door SpraakAfzien. De organisatie krijgt nu een werkingssubsidie. Die werkingssubsidie kreeg zij ook in het verleden. We weten dat het een zeer deskundige organisatie is die zich inzet voor doven en slechthorenden. Zij heeft een ledenwerking en streeft met succes naar meer toegankelijkheid voor haar leden, maar zorgt ook voor vorming en civilisering. Het is in dat kader dat zij vanaf 2005 door het provinciebestuur gevraagd werd om op de preventiekar te springen. De maatregelen voor preventie van gehoorschade werden uitgewerkt door haar. Er zijn onder meer twee uitleenkoffers. Deze kent u van twee vorige tussenkomsten. Het zijn Harry Haarcel voor het vierde, vijfde en zesde studiejaar en Amai, mijn (h)oren! voor twaalf- tot achttienjarigen. Voor deze inspanning, het uitwerken van dat materiaal, kreeg zij in het verleden extra subsidies. Aangezien deze materialen op dit moment aangemaakt zijn, gaan deze extra middelen nu wegvallen en blijft alleen nog het subsidiebedrag over dat ze in het verleden voor haar klassieke werk kende. Met het aangemaakte materiaal gaat de campagne zeker en vast verder. Het is een succesvolle

DEBATTEN

campagne. De campagne Eén en al oor coördineert alle initiatieven die door het bestuur worden genomen. Dit zowel vanuit de directie Welzijn en Gezondheid als vanuit de directie Milieu, want regelmatig zal u acties zien van collega Dauwe die hetzelfde doel dienen, maar soms voor een ander publiek. We streven naar een maximaal bereik. Dan ga ik over naar de vraag over de Huysmanshoeve. Collega De Roo, u heeft van gedeputeerde Vercamer enkele dagen geleden al het antwoord gehoord aan mevrouw Willems in verband met de uitvoering van het PDPO-project Huysmanshoeve door mensen van het Plattelandscentrum. Dit omvat natuurlijk al heel wat. Met recht wordt gesteld dat de Huysmanshoeve meer is, en meer potentie heeft, dan louter het PDPO-project, hoewel dit op het terrein een enorme weerslag heeft op de uitstraling. We hebben dat al gemerkt na één seizoen. Op termijn worden andere en grotere zaken verwacht dan alleen het PDPO-project. De dienst Patrimonium legt op dit moment de laatste hand aan een meerjareninfrastructuurplan. We hopen dat in de komende weken in de deputatie goed te keuren. In ieder geval staat in het budget, en u wordt gevraagd dat overmorgen goed te keuren, 875.000 euro klaar voor die werken en ook nog eens 100.000 euro voor wegeniswerken. Onze diensten hadden vorige week een overleg met de mensen van het Plattelandscentrum over de vorm van samenwerking en beheersovereenkomst. We willen dit na het eerste jaar, dat een proefjaar was, optimaliseren. Kort na Nieuwjaar hopen we de beslissende stappen inzake die beheersvorming te kunnen zetten. Zonder enige twijfel zal ook met de stad Eeklo om de tafel gezeten worden. De opening wordt nu gemaakt om dat structureel te verankeren. In het verleden beloofde Eeklo om er drie jaar op rij een bedrag van 250.000 euro voor vrij te maken. We gaan in december, uiterlijk januari, nog proberen om samen met de stad doorbraken te realiseren. We hebben in het overzicht gezien dat de start heel mooi was, maar ik ben ervan overtuigd dat het toeristische seizoen van 2011 op de Huysmanshoeve nog mooier wordt. Daartoe gaan we tegen april, als het seizoen begint, alles in stelling brengen. We hebben geprobeerd om met een minimum aan middelen en met de nodige creativiteit en inzet van derden, zoals het Plattelandscentrum, een maximaal rendement op het terrein te behalen. Dit initiatief is onverhoopt goed gelukt. Tot zover de antwoorden die ik moest verschaffen op de vandaag gestelde vragen.

De heer voorzitter

Dat is heel juist, meneer de gedeputeerde. Vraagt iemand het woord? De heer Herman, mevrouw Colen, de heer Joris. De heer Herman heeft het woord.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter. Ik zal de gedeputeerde antwoorden in verband met mijn citaat uit het verslag van de raad van bestuur. Ik heb letterlijk het citaat genomen. De nuance die u maakt, staat er niet in.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Ik kan daar kort op antwoorden, mijnheer Herman, door het antwoord te herhalen dat ik zojuist al gaf. Het verslag waaruit u citeert, is nog niet goedgekeurd door de raad van

bestuur en dit zal gewijzigd worden in de zin en in de context die ik u zojuist aangaf. U bent een actief lid van de raad van bestuur en bij deze raad was u niet aanwezig, en dat kan een verontschuldigungsgrond zijn, maar u probeert nu op de letter van een verslag dat nog niet goedgekeurd is te spelen. U weet welke toekomst wij voor Lemberge voorzien en u weet ook dat wij daar geen ontmanteling willen. Dit staat in voorgaande verslagen. U heeft ze en u bent een werkzaam lid, dus u kunt u niet beroepen op onwetendheid. Dat kan u nu net niet. Dus haal die ene zin niet uit de context. U ondermijnt uw eigen werkzaamheid hierin.

De heer voorzitter

Meneer Couckuyt, even de eerste gedeputeerde aan het woord, meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Er bestaan spelregels voor wie lid is van de raad van bestuur. De verslagen van de raad van bestuur zijn normaliter vertrouwelijk, dat is één. Twee, een verslag dat nog niet goedgekeurd is, maakt men niet publiek. Je moet er eerst over discussiëren in de raad van bestuur en met gegevens van de raad van bestuur moet je vertrouwelijk omgaan. Dat weet iedereen die lid is van een raad van bestuur. U heeft nog geluk dat het geen beursgenoteerd bedrijf is, of u heeft de Commissie voor Bank en Financiën en Assurantiewezen aan uw been.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Herman is een zeer bewust bestuurder. Het is een fout, meneer Herman, dat moet u bekennen. Inderdaad, het is juist, het is ook een zeer gewetensvol bestuurder, dat kan ik u duiden, maar in dezen heeft de deputatie gelijk, meneer Herman. De stand van het dossier bepalend kan ik alleen maar de gedeputeerden bijtreden. U heeft het woord.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter. Collega Gybels en ik vroegen ook naar een tijdshorizon met betrekking tot de finalizering van de overname. Is dat één maand, zijn dat twee maanden, is dat een jaar? Dit is toch wel belangrijk aangezien de resultaten van de stresstest aangaven dat de onzekerheid op de werkvloer een van de hoofdoorzaken was van de slechte sfeer op diezelfde werkvloer en niet alleen het gebrek aan personeel.

De heer voorzitter

De heer Couckuyt.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Couckuyt

Ik ga op de vraag het antwoord verschaffen dat ik kan verschaffen. Als u een precieze timing vraagt, dan kan ik daar niet op antwoorden omdat wij afhankelijk zijn van een aantal elementen. Ik verwees zojuist naar de mail die ik gisterenmiddag gekregen heb waarin staat: in het dossier zit beweging. Dat het midden november nog niet ter sprake geweest was, is omdat de juiste juridische context van openbare en private aspecten nog op elkaar afgestemd moet worden. Het is een juridisch complexe piste. Dit betekent: zo snel als wij kunnen. Er is nooit anders gecommuniceerd in deze raad. Als ik mijn wenselijke timing uitdruk, dan is dat niet de reële timing. Ik kan daar niet op antwoorden. Niemand kan daarop antwoorden op dit moment. Het hangt af van de vorderingen in het dossier op onder meer het juridisch vlak en van de onderhandelingen die hierop een gevolg krijgen en die nog verder juridisch onderzoek zullen vereisen. Als u vraagt hoe snel en met welke intensiteit wij dit dossier gaan behartigen: zo snel als mogelijk, zoals uitgedrukt staat in het verslag waaruit u citeert. Zo snel als mogelijk om de onzekerheid op de werkvloer ook zo kort mogelijk te houden. Dit is onze wens en ik hoor daar eigenlijk bij niemand in deze raad tegenspraak over. Ik hoor niemand zeggen dat het zo lang mogelijk getrokken moet worden, dus: zo snel als mogelijk.

De heer gedeputeerde Vercamer

Zulke besprekingen worden niet op straat gevoerd, dat is één. Twee, in zo'n bespreking wordt er van leden van de raad van bestuur discretie verwacht. Wat de deputatie vorige week gedaan heeft, is in elk geval het kader bepalen. Het komt niet op de snelheid aan, het komt op het resultaat van de besprekingen aan. Het dossier mag wat mij betreft snel behandeld worden, maar het moet in elk geval zo goed als mogelijk behandeld worden. Het is geen goede manier om dergelijke dossiers op straat te behandelen en in publieke zitting. Het is in de raad van bestuur waar men zijn verantwoordelijkheid moet nemen.

De heer voorzitter

Meneer Herman, we gaan over naar het volgende punt met uw welnemen, of nog over dit punt nog? Een laatste woord, u bent de interpellant.

De heer Herman

Nog bijzonder kort. Ik wil de gedeputeerde erop wijzen dat niet alleen ik die vraag gesteld heb, maar ook een lid uit zijn eigen fractie.

De heer voorzitter

Meneer Vercamer, de laatste keer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, de laatste keer, maar de teneur van die vraagstelling was totaal anders. De ene interpellant citeert uit nog niet goedgekeurde verslagen. De andere doet dat niet. De andere vraagt: wat is het algemeen kader? Dat is een terechte vraag en daar is ook een terecht antwoord op gegeven. Men gaat niet over de punten, de komma's en de uitgangsposities discussiëren terwijl men in bespreking is. Zo werkt dat niet. Als u uw huis moet verkopen, doet u dat ook zo niet.

De heer voorzitter

We gaan door. Mevrouw Colen en meneer Joris nog. Mevrouw Colen.

Mevrouw Colen

Dank u wel. Gedeputeerde, u weet dat de preventieacties voor gehoorschade bij jongeren bij mij op veel belangstelling en steun kunnen rekenen. Ik ben dan ook tevreden om te horen dat die onverminderd doorgaan, maar ik had eigenlijk een bijkomende vraag. Tot nu toe is er vooral samenwerking met gemeenten uit het Waasland als het gaat over grote evenementen en geluidsbeheersing en het uitdelen van oordopjes enzovoort. Is er een kans dat er nog andere gemeenten of andere evenementen uit andere streken meestappen met die acties volgend jaar?

De heer voorzitter

Meneer Joris eerst.

De heer Joris

Na de scherpe discussie daarnet, ik ga hier niet op terugkomen, is het een beetje moeilijk om te zeggen dat we voor deze keer de gedeputeerden gaan steunen over een ander punt. De heer Veys heeft, en ik zelf ook, in de vorige legislatuur over Buzău altijd gezegd: goed initiatief, maar er mag wel eens een punt achter gezet worden. Ze moeten nu op eigen benen staan. Aan het eind van het vorige werkjaar waren de heer Veys en ik het erover eens dat we onze kritiek op zouden schorten in het licht van de economische crisis en van de onmogelijkheid van de mensen in Roemenië om de zaak in de huidige financiële situatie fatsoenlijk voort te zetten. Wij herzien ons standpunt en wij zijn, zolang de crisis aansleept en ik vrees dat dat nog eventjes zal zijn, volledig akkoord, in tegenstelling tot vroeger, met verdere steun vanuit de provincie aan het thuiszorgproject in Buzău. De oppositie moet altijd nee zeggen, maar we dachten dat het fatsoenlijk en eerlijk zou zijn om in dit geval te zeggen: de gedeputeerde heeft gelijk. We maken er geen gewoonte van, maar in dit geval heeft hij gelijk en steunen we hem.

De heer voorzitter

Met deze woorden die zonet elektriciteit teweegbrachten bij de heer Couckuyt en de heer Vercamer, is het weer ontvolt. Meneer de gedeputeerde, u heeft nog het woord

DEBATTEN

voor mevrouw Colen en dan zou ik dit thema proberen af te sluiten. Meneer de gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank, meneer de voorzitter. Mevrouw Colen, het is goed dat wij de acties promoten en dat het Waasland zeker geen exclusief domein is. Het is zowel vanuit de sector cultuur als vanuit de sector gezondheid dat wij ook op andere plaatsen initiatieven aannamen om aan de gehoorproblematiek te werken. Maar niet iedereen pikt natuurlijk op dezelfde manier in op de initiatieven. Het is soms wat toevallig, je kan het niet altijd sturen, maar in alle gevallen gaan de acties onverminderd voort in alle regio's binnen Oost-Vlaanderen. U mag daar gerust op zijn.

VRAAG VAN NICOLE VAN DUYSE OVER DE ONDERSTEUNING VAN DE AANLEG VAN RUITERPADEN

De heer voorzitter

Als er geen vragen meer over zijn, dan gaan we over naar de volgende attributies. Dat is een woord dat ik geleerd heb van de heer Wille, hij gebruikt dat altijd, de attributies van de gedeputeerden. Ik verstond dat niet, dus dat klinkt mooi. Inmiddels weet ik wat hij daarmee bedoelde. Het gaat om de zesde gedeputeerde, maar de laatste is not the least. Mevrouw Van Duyse, sport, infrastructuur, tussenkomst in verband met de ondersteuning van de aanleg van ruiterspaden. Mevrouw, u heeft het woord.

Mevrouw Van Duyse

Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, collega's, de ruitery en uitbouw van het netwerk van ruiterspaden krijgen in het provinciale beleid veel aandacht. In het programmeringdocument voor plattelandsontwikkeling werd een maatregel ingelast die specifiek gericht is op de paardenhouderij en de ruitery in alle facetten. Het Sportbeleidsplan 2008-2013, puur voor de sport, vermeldt de ruitery. Ook het trage wegenbeleid van de dienst Mobiliteit heeft een plek vrij voor ruiterspaden als trage verbinding. In het Strategisch Plan voor Toerisme en Recreatie in het Waasland 2009-2014 werd ook een hoofdstuk gewijd aan ruitertoerisme met daaraan gekoppeld een aantal operationele doelstellingen. Op bladzijde 77 lezen wij onder andere over aandacht voor de behoeften van ruiters en menbers. De ruiters en menbers in het Waasland hebben behoefte aan goed bewegwijzerde ruiterspaden. Tot daar de theorie. In de praktijk moet worden vastgesteld dat er in vergelijking tot de initiatieven voor wandelaars, fietsers en mountainbikers, tot nu toe niet zoveel gebeurd is voor deze doelgroep en dat de beleidsplannen eigenlijk nog geen uitvoering kennen. Eerdere vragen om op de provinciale domeinen ruiterspaden te ontwikkelen bleven zonder positief antwoord. Mijn bezwaarschrift om ook in het bosbeheersplan voor Puyenbroeck daarvoor de nodige ruimte te voorzien werd niet weerhouden, alhoewel er daar ruimte genoeg is om afzonderlijke lussen aan te leggen voor wandelaars, fietsers en ruiters. Enkele andere provincies voeren wel een heel actief beleid op dat vlak, onder andere de provincie Limburg heeft de mogelijkheid gecreëerd om provinciale ruiterspaden ook al te downloaden op je gps. Daarom de volgende vragen: kan het onderzoek naar de

aanleg en de uitbouw van een netwerk van bovenlokale ruiterspaden verwijzend naar alle operationele doelstellingen zoals in het begin aangehaald, opgestart worden? Kan dit eveneens mede onderzocht en geadviseerd worden door de commissie Natuur en Sport zoals dit eveneens gebeurd is voor onder andere de mountainbikeroutes? Tijdens de provincieraad van 10 november hebben wij een substantieel bedrag goedgekeurd voor de Golf Puyenbroeck. Ik gun ieder zijn sport, maar vele paardenliefhebbers zouden al heel tevreden zijn als er een fractie van dat bedrag aan hun sport besteed zou kunnen worden. Daarom had ik graag geweten of de provincie bereid is om initiatieven van lokale besturen te ondersteunen via bijvoorbeeld een subsidiereglement zoals nu ook gebruikt wordt voor de aanleg van trage wegen. Vele paardenliefhebbers zouden de provincie er dankbaar voor zijn. Dank u wel.

VRAAG VAN LUC DEKIMPE OVER DE ACTIE FIT EN GEZOND**De heer voorzitter**

Dank u wel, mevrouw Van Duyse. U weet aan wie u mij doet denken als u spreekt. Ik zal er iets over zeggen tijdens het diner. Denk aan die zangeres van Duitse afkomst. De volgende spreker. De Oost-Vlaming meer bewust maken van het belang van een goede fysieke conditie en bewegen. Actie 1, meneer Dekimpe, vragen in verband met de actie Fit en Gezond. Meneer Dekimpe.

De heer Dekimpe

Dank u, voorzitter. Gedeputeerden, geachte collega's, sportpromotie blijft een belangrijke plaats innemen in het provinciaal sportbeleid. Bij die promotie wordt aandacht besteed aan de algemene sensibilisatie naar diverse doelgroepen en de organisatie van provinciale sportevenementen. De beoogde doelgroepen zijn personen met een handicap, senioren en ons eigen personeel via de actie Fit en Gezond. Fit en Gezond, rond het thema bewegen en gezondheid, heeft als centraal gegeven de bewustwording en bestrijding van gezondheids- en bewegingsarmoede bij ons eigen provinciepersoneel. Het provinciebestuur wil een voorbeeldfunctie vervullen inzake beweging en gezonde voeding. Het provinciebestuur heeft de bevoegdheid sport en personeel en via deze Fit en Gezondcampagne brengt het bestuur deze twee samen. De afgelopen jaren hebben we voorbeelden gezien zoals de stappenteller, Start to Run en de Fit- en Gezondheidsdag. Kortom, allemaal toffe aanzetten om te komen tot een gezonde geest in een gezond lichaam. Ik heb vorig jaar al aangehaald dat het beleid mag worden doorgetrokken naar de raadsleden, wat ook gebeurt. Toch merkte ik bij de toelichting van de budgetten 2010 dat er voor de campagne 90.000 euro voorzien werd en dat dit budget voor 2011 verlaagd wordt naar 50.000 euro. Wordt de campagne Fit en Gezond afgebouwd of was het budget van 90.000 euro iets te overschat?

VRAAG VAN MARTINE VERHOEVE OVER GOLF PUYENBROECK**De heer voorzitter**

DEBATTEN

Dank u wel, mijnheer Dekimpe. De tussenkomst van mevrouw Verhoeve. Golf Puyenbroeck profileren als een centrum waarbij de grondsport op een laagdrempelige en democratische manier wordt aangeboden. Algemene tussenkomst. Mevrouw, u heeft het woord.

Mevrouw Verhoeve

Dank u wel, meneer de voorzitter. Meneer de voorzitter, leden van de deputatie, collega's, in 1997 werd door de deputatie beslist om over te gaan tot de aanleg van een golfterrein. Deze aanleg zou in drie fasen gebeuren: driving range, negenholesbaan, achttienholesbaan. In de eerste fase zijn de twee driving ranges aangelegd, één ter hoogte van het sportcentrum en één ter hoogte van het stacaravanterrein. Deze zijn in gebruik genomen in 2004. In een tweede fase is men overgegaan tot de aanleg van het bestaande negenholesterrein, aansluitend op de operationele driving range en op de gronden binnen de omheining van het domein. Om de uitbreiding naar een achttienholesterrein mogelijk te maken, zullen vermoedelijk gronden buiten het terrein verworven moeten worden. Binnen de basisfilosofie van de golf staat de democratisering van de golf voorop. Drempelverlagend wegwerken van hoge lidgelden, geen entreefee, kortom, deze sport toegankelijker maken voor iedereen zonder meteen een duur abonnement te moeten betalen. Deze stelling heeft natuurlijk een groot succes. Als ik de bezettingscijfers van de afgelopen jaren bekijk, dan merk ik dat de bezettingsgraad van de negenholesbaan in 2010 tot nu toe op 68% staat en die van 2006 op 52%. Dit betekent een groei van een kleine 20% in vier jaar tijd. Als ik de tendens doortrek, dan is er gemiddeld een stijging van 5% per jaar. Ik veronderstel dat er binnen een onafzienbare tijd een volledige bezetting is op die negenholesbaan. In absolute cijfers komt het overeen met 1200 leden, wat van Golf Puyenbroeck één van de grootste golfverenigingen maakt qua ledenaantallen. Kan de golf deze toestroom nog slikken? Is er binnen de huidige overcapaciteit van Golf Puyenbroeck nog voldoende ruimte om de constante stroom aan kandidaat-golfers in goede banen te leiden? Is het huidige negenholesterrein nog in staat om de abonnees sportief tevreden te stellen? In het Sportbeleidsplan 2008-2013 staat dat er tegen het eind van 2012 een visienota gemaakt zal worden in verband met de uitbreiding van de golfmogelijkheden tot achttien holes. Is het moment niet gekomen? Ik vrees voor een keerzijde van het succes. Het grote ledenaantal maakt dat twee groepen, starters en gevorderden, elkaar voor de voeten lopen. Wat zijn de concrete plannen met betrekking tot het achttienholesterrein? Dank u.

VRAAG VAN RIK FRANCK OVER GOLF PUYENBROECK

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw Verhoeve. Dat brengt ons bij meneer Franck, vragen rond onkosten onderhoud, investeringen, uitbreiding, verhouding inkomsten onkosten, het kader binnen de beleidsdoelstelling en andere initiatieven met betrekking tot Golf Puyenbroeck. We zijn weg voor drie kwartier zeker. Meneer Franck, u heeft het woord.

De heer Franck

Dank u. Bijna traditioneel hebben we opmerkingen over de rol van de provincie Oost-Vlaanderen in het golfgebeuren. De beslissing om in het provinciale domein Puyenbroeck een golfterrein aan te leggen werd de vorige bestuursperiode genomen door de huidige meerderheid. Ik weet dat niet alle partijen enthousiast waren en dat niet iedere gedeputeerde even hard de beslissing verdedigde. Zoals de huidige gedeputeerde voor sport aanhaalde tijdens de laatste commissie: het terrein ligt er en we kunnen deze beslissing niet terugdraaien. We zullen er het beste van moeten maken. Onze fractie heeft al eens nagedacht over wat er eventueel met dit terrein kan gebeuren, maar ik denk dat dat hier niet aan de orde is. Dit betekent dat de Oost-Vlaamse bevolking voor lange tijd gedoemd is om een aantal kosten te blijven dragen. Zware leninglasten, kapitaalaflossingen en interesten voor de aanleg die alles bij elkaar zo'n 3,5 miljoen kosten. Regelmatig onderhoud waarvan het prijskaartje bekend is gemaakt tijdens de vorige provincieraad, maximaal, gelukkig, 400.000 euro per jaar. Dat is duur, maar blijkbaar kan dit niet anders en zeker niet voor een iets gematigde prijs. Het is specialistenwerk dat door heel weinig bedrijven (en niet alle bedrijven zijn even bonafide) uitgevoerd kan worden. Personeelskosten 320.000 euro, algemene uitbatingkosten bijna 500.000 euro. Op basis van het budget zijn de inkomsten zo'n 900.000 euro. Er zijn 650 abonnementen die zorgen voor 390.000 euro aan ontvangsten. Dan zijn er nog de daginkomsten, cafetaria en eventuele subsidies, die nog eens goed zijn voor 500.000 euro. Duidelijk is dat ondanks de hoge inkomsten, het golfgebeuren in Wachtebeke nog winstgevend kan of zal zijn. Dit is een keuze geweest van dit bestuur. Net zoals men geld voorziet voor landbouw, milieu, cultuur en onderwijs waar ook geen winst op gemaakt zal worden, meent deze meerderheid dat golf met heel wat geld van de bevolking mag weglopen. Waar deze meerderheid eens goed over mag nadenken, is de toekomst. Dit negenholesterrein moet wat ons betreft niet uitbreiden. De gedeputeerde heeft zich in een interview met een gespecialiseerd golfblad in de kaart laten kijken en uit vragen van mensen van deze raad konden we afleiden dat deze meerderheid ernaar uitkijkt om het golfterrein uit te breiden tot achttien holes met de bedoeling te komen tot een reglementair golfterrein waar officiële wedstrijden kunnen worden georganiseerd. We zijn op zich niet tegen golf en we zijn ook niet tegen golfterreinen, maar we blijven bij ons standpunt dat het niet tot de taken van de provincie Oost-Vlaanderen behoort om golfterreinen aan te leggen. Ik had graag, net als de vorige spreker, van het bestuur gehoord of er plannen in de richting van uitbreiding zijn.

VRAAG VAN JOHAN BEKE OVER SPORTCENTRUM DE BOEREKREEK

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Franck. Tussenkoms van de heer Johan Beke over het sportcentrum De Boerekreek en bezoldigingen. Vraag naar de oorzaak van de sterke stijging. Wordt deze gecompenseerd door extra inkomsten? De vraag gaat over bezoldigingen in De Boerekreek. De heer Beke.

De heer Beke

DEBATTEN

Dank u wel, voorzitter. Gedeputeerden, collega's, sportcentrum De Boerekreek, en dat staat buiten kijf, is dankzij de provincie de laatste jaren uitgegroeid tot een van de vooraanstaande provinciale sportcentra. In het kader van de discussies over het groenboek is het misschien wel interessant dat het Bloso, een Vlaamse dienst eigenlijk, ooit gevraagd heeft aan de provincie om dit over te nemen. De provincie heeft dit sportcentrum uitgebouwd tot een voorbeeld van een bovenlokale sportinfrastructuur. Ik wil het alleen maar in deze discussie meegeven. Het is uitgebouwd, collega's, tot een bescheiden, maar toch wel een mooi regionaal multisportcentrum waarbij de gebruikers zelf maximale inspanningen doen bij het organiseren van hun activiteiten. Het beantwoordt ongetwijfeld wel aan de verwachtingen, zowel van de georganiseerde sportwerking, want dat is die dubbele dimensie die daar een beetje in zit, als van de wat we de *anders georganiseerden* zouden kunnen noemen: niet degenen die direct in een sportclub zitten, maar eerder degenen die lid zijn van een vrijetijdsvereniging. Ik herhaal dat het een beetje jammer is dat De Boerekreek in het gebied ook een bijkomende functie had kunnen vervullen als een soort centrum van fiets- en wandelknooppunt, want het ligt in een heel mooi gebied waar uitstekend gefietst en gewandeld kan worden en waar we het ook kunnen verbinden met het hele wandel- en fietsnetwerk dat in Zeeuws-Vlaanderen ligt. Maar misschien is er op lange termijn toch wel een oplossing te vinden. Daarvoor heb je wel bijkomende accommodatie nodig, zodat de gebruikers zich minstens zouden kunnen verfrissen of een drankje kunnen krijgen of eventueel een fiets zouden kunnen herstellen. Het is een idee dat ik in het verleden ook heb geopperd. Misschien biedt het in de toekomst mogelijkheden, zeker in dat gebied. En aangezien mijn collega eerder al de paardensport heeft aangehaald, is het misschien goed dat de gedeputeerde daar straks uitvoerig op ingaat en ook toelicht hoe de paardensport aan zijn trekken komt. En inderdaad, voorzitter, we zien dat het budget dat vorig jaar 396.500 euro bedroeg, fors is gestegen naar 450.000 euro. Wellicht zal die sterke stijging bedoeld zijn om uitbreiding of andere activiteiten mee te financieren. De vraag is natuurlijk: staan daar ook inkomsten tegenover, hoe zien we dat? Gedeputeerde, het zou misschien goed zijn wanneer u uitvoerig antwoord geeft over de hele situatie van De Boerekreek. Tot daar mijn vraag, voorzitter.

VRAAG VAN LUC DEKIMPE OVER SUBSIDIES IN VERBAND MET GEHANDICAPTENSPOORT

De heer voorzitter

Dank u wel, de heer Beke. Ik denk niet dat de paardensporters graag zullen horen dat zij gelijkgesteld worden met de ruiters. Paardensport gaat over heel iets anders. Meneer Beke, ik zie u altijd als een neerlandicus, wat u in feite ook bent. De heer Dekimpe, subsidies in verband met gehandicaptensport. Vragen over de acties die werden ondernomen in verband met de eenmalige Vlaamse subsidie in het kader van de gehandicaptensport en wat er in de toekomst zal gebeuren nu deze subsidie wegvalt. De heer Dekimpe, u heeft het vandaag over de wegvallende subsidies. U heeft het woord.

De heer Dekimpe

Dank u wel, voorzitter. Geachte deputatie, geachte collega's, iedereen verdient het om te sporten of te bewegen in de meest kwalitatieve omstandigheden. Een persoon met

een handicap overtuigen om aan sport te doen en zich aan te sluiten bij een sportclub, is één van de kerntaken van het provinciebestuur Oost-Vlaanderen. De integratiegedachte staat daarbij steeds meer centraal. Door voormalig minister van Sport, de heer Anciaux, werd in 2009 een eenmalige subsidie van 120.000 euro toegekend aan de provincie Oost-Vlaanderen in het kader van de sociaaltoegankelijkheid van de sport, meer bepaald de gehandicaptensport. De volgende vraag zou ik willen stellen: welke acties werden in dit verband ondernomen? Wat gaat er naar de toekomst toe gebeuren nu de eenmalige subsidie wegvalt?

VRAAG VAN DIRK OTTE OVER GEMEENTELIJKE OPENLUCHTZWEMBADEN

De heer voorzitter

Dank u wel, mijnheer Dekimpe. Meneer Otte, subsidies aan derden in functie van de uitbreiding van de regionale sportinfrastructuur. Tussenkost van Dirk Otte, de vraag is hoe gemeentelijke openluchtwembaden die grensoverschrijdend werken op steun kunnen rekenen binnen de subsidie aan derden in functie van de uitbreiding van de regionale sportinfrastructuur. Meneer Otte.

De heer Otte

Dank u wel, voorzitter. Geachte voorzitter, gedeputeerden en collega's, reeds in het verleden zijn collega's uit de raad mij voor geweest om een vraag te stellen, te interpellieren, over de moeilijke financiële situatie waar gemeenten met het beheer van gemeentelijke zwembaden mee belast worden. De situatie wordt bij openluchtwembaden zelfs nog belangrijker en crucialer. Zaterdag verscheen er in de pers nog een uitgebreid artikel waarin stond dat de toekomst van recreatieoord met zwembaden, meer bepaald het Kluisbos, onzeker is. De kosten voor een zwembad zijn hoog, zeker met daarbij nog een slechte zomer. Nochtans is het Kluisbos een uithangbord voor Zuidoost-Vlaanderen. Is het bestuur zich bewust van deze problematiek en kan het eventueel voor mogelijke oplossingen zorgen? Hoe kunnen gemeentelijke openluchtwembaden die grensoverschrijdend werken op steun rekenen binnen de subsidie aan derden in functie van uitbreiding van de regionale sportinfrastructuur? En ik wil toch nog even een artikel aanhalen dat dit weekend gepubliceerd is in de pers. Toekomst recreatieoord onzeker, gemeenten moet 50.000 euro bijleggen om facturen te betalen. Kluisbergen, het lot van het verlieslatende recreatieoord Kluisbos hangt aan een zijden draadje. Op 21 december houdt de gemeente een vergadering met de vzw die het recreatieoord met openluchtwembad openhoudt om een beslissing te nemen over de toekomst van het Kluisbos, want we kunnen de kosten niet blijven dragen, zucht burgemeester Philippe Willequet, al wil hij nog niet gezegd hebben dat het Kluisbos zal sluiten. Het gaat financieel niet goed met het Kluisbos. De gemeenteraad keurde deze week een overbruggingskrediet van 50.000 euro goed om de onbetaalde facturen te betalen. De meerderheid en de oppositie zijn het erover eens dat er een beslissing moet worden genomen over de toekomst van het recreatieoord. De vzw, die instaat voor de zwembaden en aanpalende sporthal, heeft een bar slechte zomer achter de rug. Er waren nauwelijks 50.000 bezoekers en dat is veel te weinig om rendabel te zijn, weet burgemeester Willequet. We zitten natuurlijk met een erfenis uit het verleden. Het recreatieoord, dat in het

DEBATTEN

midden van de jaren zeventig is gebouwd, bezorgde een gemeentelijke uitstraling. We hebben heel goede jaren gekend, maar de laatste jaren is het bergaf gegaan. De afgelopen zomers zaten niet mee en ook het imago zat tegen, want er waren regelmatig problemen met herriezoekers. Tot daar het artikel dat in de krant verschenen is om te zeggen dat het hoog tijd is dat er iets aan gedaan wordt. Dank u.

VRAAG VAN JOHAN BEKE OVER ZWEMBADEN

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Otte. Meneer De Loor is niet aanwezig en de fractieleider heeft mij laten weten dat er geen tussenkomst voorhanden is, dus deze vervalt. We komen bij meneer Johan Beke, zwembaden, constructies en gebouwen in aanbouw, vraag wat de werken concreet inhouden en wat de beleidsvisie is. Dit is de laatste tussenkomst en daarna zal de gedeputeerde met haar welnemen antwoorden op de vragen over de sport. Meneer Johan Beke, u heeft het woord.

De heer Beke

Dank u wel, voorzitter. Collega's, het provinciaal recreatiedomein Puyenbroeck is ongetwijfeld uitgebouwd tot een multifunctioneel recreatiedomein waar verschillende aspecten een plaats vinden en daardoor de aantrekkelijkheid van het domein vergroten en waardoor iedere gegadigde, van welke leeftijd dan ook, aan zijn trekken kan komen. Er is enige jaren geleden een masterplan opgesteld voor dat domein. Dat paste ook in de hele visie op de ontwikkeling van het provinciaal sportcentrum daar. Het resultaat is dat een nieuw zwembad werd gebouwd, dat vrij aantrekkelijk is en toch vrij slecht bezocht wordt. Daarnaast zijn er nog de buitenbaden, eigenlijk een beetje als een restant van het verleden, die ook aan renovatie toe zijn en die nu voorkomen in ons budget om aangepakt te worden. Uiteraard is dat een serieuze investering. Er staat 4,1 miljoen euro ingeschreven. Daar komen nog een aantal andere kosten bij. De vraag die men zich stelt, en het is ook goed dat daar duidelijkheid over komt, gaat over de kosten-batenanalyse. We weten natuurlijk dat, wanneer je investeert in de sportinfrastructuur, dit ook een dienstverlening is naar de bevolking, maar het is toch goed dat dit even belicht wordt. Misschien bestaan er ook een aantal misverstanden. Ik keek zelf ook wat raar op in een vergadering vorige week toen ik cijfers te zien kreeg over exploitatiekosten van sporthallen en zwembaden, weliswaar overdekte zwembaden. Daaruit bleek dat, tegen alle verwachtingen in, de exploitatiekosten van een zwembad eigenlijk lager liggen dan die van een sporthal, omdat de bezetting in een zwembad qua oppervlakte veel groter is. In een zwembad heb je veel meer mensen die actief zijn op een kleine oppervlakte dan in een sporthal waar soms maar twee tennissers bezig zijn. Natuurlijk geldt die redenering niet helemaal voor buitenzwembaden. Mijn collega heeft er ook al op gewezen: gezien onze klimatologische omstandigheden is het toch wel een beetje een dubbeltje op zijn kant. In die zin is het misschien goed, ook voor de hele sportinfrastructuur, om op een bovenlokaal niveau te kijken. Ik denk dat de provincie als bovenlokaal bestuur hier zeker wel een taak heeft, zodat er een veel ruimer gebied aangesproken kan worden om er gebruik van te maken. Dit vraagt dan weliswaar allerlei afspraken, maar misschien loop ik nu wat te ver vooruit. Ik hoop dat de gedeputeerde het licht in het zwembad laat schijnen. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel. Mevrouw, mag ik u uitnodigen, niet ten dans, maar ten replek? Alstublieft, u heeft het woord.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, voorzitter. Ik zal me beperken tot de antwoorden en misschien op een ander moment op uw eerste suggestie ingaan.

De heer voorzitter

Graag, mevrouw. Ik heb u al bezig gezien. U bent als een hinde.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Laten we dan maar beginnen met de ruiterspaden. Eerlijkheidshalve moet ik hier starten met aan te geven dat er in het budget 2011 financieel niets voorzien is voor de ruiterspaden. Hoe komt dit? Laten we even kijken naar andere provincies. In vier andere provincies kunnen we vaststellen dat toerisme daar de kar trekt voor ruiterspaden en ruiterroutes. Iedere dienst legt zijn prioriteiten daarbij. In Oost-Vlaanderen heeft men in eerste instantie de prioriteit gelegd bij de grondige uitwerking van wandel- en fietsroutes. Het leven bestaat uit keuzes, dus je moet ergens keuzes maken. Hier, in Oost-Vlaanderen, is de keuze gemaakt voor de wandel- en fietsroutes. Mijn collega heeft eigenlijk terecht aangehaald dat er geen uniformiteit bestaat qua bewegwijzering. Er zijn geen duidelijke criteria. Daarin heeft ze gelijk. Dit kan best vermeden worden. Wat doen we wel? Het probleem dat u heeft aangehaald, was ons al bekend en werd al via verscheidende kanalen doorgegeven. Het is terechtgekomen in onze provinciale werkgroep Sport en Natuur. In deze werkgroep zitten trouwens ook de mensen van Toerisme Oost-Vlaanderen. De werkgroep besloot deze problematiek ter harte te nemen en er werd een afzonderlijk overleg gepland waarbij alle actoren uit de paardensector worden uitgenodigd en alle actoren die normaal gezien altijd deelnemen aan de commissie Natuur en Sport. Dus ik denk aan Natuur en Bos en ook aan Toerisme Oost-Vlaanderen. Dat overleg is gepland op maandag 6 december. We hopen daar wat antwoorden te krijgen op de vragen: is er nood aan een verdere ontwikkeling in Oost-Vlaanderen? Moet er een kader gecreëerd worden? Ik denk dat we daar best uw vragen die u terecht stelde, gezamenlijk naar voren kunnen brengen en trachten te beantwoorden. Wie of wat moet de coördinatie op zich nemen? In de commissie Natuur en Sport zit ook Bloso. Als je kijkt naar de mountainbikeroutenetwerken, dan is er een mooie onderverdeling van provincie en Bloso. Een eenmalige route moet altijd goedgekeurd worden in de commissie Natuur en Sport. Misschien moeten we een gelijkwaardige goedkeuringsprocedure opstarten. Het debat daarover is in ieder geval opgenomen en zal in de commissie Natuur en Sport op 6 december zeer zeker behandeld worden. Daar zal zeer duidelijk en onderbouwd overwogen worden wat de noodzaak is en wie wat kan gaan doen. Op de tweede

DEBATTEN

concrete vraag, naar ondersteuning in verband met een subsidiereglement, kan ik eigenlijk nu niet antwoorden. We moeten eerst afwachten wat er in de commissie aan bod komt. We moeten eerst bepalen wie wat doet. Als daar uiteindelijk uit blijkt dat er behoefte is aan een dergelijk reglement en dat het goed zou zijn als er subsidies aan worden gekoppeld, dan moeten we dat op gaan nemen, maar tot nu toe heb ik daar nog geen duidelijk antwoord op. Vandaar dat er niets is opgenomen in het budget. Dus we zijn er in ieder geval mee bezig. De vraag naar uniformisering is zeker terecht. Her en daar komen de joggingpaden naar boven. Een dergelijke problematiek kan in onze commissie Natuur en Sport aan bod komen. Deze commissie is daar uitermate geschikt voor. Ze brengt alle partners samen. Ik hoop dat ik mevrouw Van Duyse in een volgende fase concreter kan informeren over de stand van zaken, maar laat ons nu eerst de vergadering van 6 december afwachten en dan bepalen wie wat gaat doen. Eventueel moeten we ons beleid daar verder op afstemmen.

Dan de vraag van collega Dekimpe over de campagne Fit en Gezond. Nee, de campagne Fit en Gezond vermindert helemaal niet. Het budget was vorig jaar ook niet overschat. Het grote verschil tussen 2010 en 2011 heeft te maken met het tienduizendstappenproject in onze provinciale domeinen. We hebben in 2010 aan alle provinciale domeinen en sportcentra stappenstellers ter beschikking gesteld om uit te lenen aan geïnteresseerde bezoekers en we hebben ook de mogelijkheid gecreëerd om ze te verkopen. We zijn daarnaast bezig met de plaatsing van infoborden. De extra grote kostenpost zat in het aanmaken van die infoborden. Met de infoborden kunnen nieuwe of bestaande wandelingen in kaart worden gebracht, waarbij referentiepunten worden aangeduid om aan te geven uit hoeveel stappen een bepaalde afstand bestaat. Ik denk dat velen al in een aantal gemeenten dergelijke borden hebben gezien. De aanmaak van de borden is iets wat in 2010 is uitgewerkt en dat maakt dat het budget voor 2010 groter was dan het budget voor 2011. We blijven daar wel verder aan werken, ook aan het tienduizendstappenproject. In de laatste commissievergadering is er gevraagd naar stappentellers. Er is gesteld dat de campagne Fit en Gezond er ook moet zijn voor de provincieraadsleden. Ik wil er wel een voorwaarde aan koppelen, meneer de voorzitter. Het systeem voor het provinciepersoneel werkt als volgt. Personeelsleden kunnen een stappenteller lenen, zich op het intranet registreren en daar aangeven hoeveel stappen ze hebben gedaan. Uit onderzoek is gebleken dat het stimulerend werkt als je je registreert en iedere avond invult hoeveel stappen je hebt gezet. Het kan ook aan het eind van iedere week, want er zit een memoryknop op. Men heeft vastgesteld dat het stimulerend werkt wanneer je je inschrijft in het registratiesysteem. De stappentellers staan op de tafel. Wie geïnteresseerd is in een stappenteller, kan er straks één meenemen en zich via het intranet inschrijven. Klik op 'Personeel' en kies vervolgens voor 'Fit en Gezond'. Daar kunt u zich registreren voor het tienduizendstappenproject. Ik zeg niet voor niets: wie geïnteresseerd is, kan een stappenteller nemen. Ik verwijs even naar afgelopen zaterdag. Voor de geïnteresseerden waren er kaarten voor de zesdaagse, maar ik heb tot mijn grote teleurstelling moeten vaststellen dat een heleboel mensen zich hadden ingeschreven, de kaarten lagen klaar, maar dat er een heleboel kaarten zijn blijven liggen. Die kaarten hadden we anders aan andere Oost-Vlamingen kunnen geven. Sta mij toe om dat toch aan te halen.

De heer voorzitter

Mevrouw, waren dat medesporters of waren dat toeschouwers?

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Toeschouwers.

De heer voorzitter

Mevrouw, dat is geen sport. Allez, vooruit.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Het is passief, maar vandaar dat ik wil benadrukken dat wie geïnteresseerd is in een stappenteller, er één neemt. Wie niet geïnteresseerd is, laat hem liggen. Ik was nog aan het vertellen wat we allemaal gaan doen. De stappentellers blijven. We hebben in de uitleendienst van de sport ook stappentellers geplaatst. We doen dat niet alleen, ook Toerisme Oost-Vlaanderen doet mee met het tienduizendstappenproject. In Oudenaarde, Ninove, Gent, Geraardsbergen, Zottegem, Sint-Niklaas, Stekene, Sint-Gillis-Waas, Hamme, Waasmunster en Lebbeke zijn er bijvoorbeeld al tienduizendstappenroutes. Wat doen we het komende jaar rond de campagne Fit en Gezond? Het pisterijden nemen we terug op. Er kan gefietst worden op de wielerpiste Eddy Merckx. Lunchwandelingen, de trappenmaand, zwemmen, onze Fit en Gezondtag, fittesten. Dus we gaan verder. Het enige grote verschil is dat de borden in 2011 al gerealiseerd zijn. We doen zelf een aantal acties, maar we proberen ook personeel te stimuleren om mee te doen aan georganiseerde evenementen. Ik denk daarbij aan lopen rond de watersportbaan, de Nationale Wandeldag en de stadsloop van Gent. Zo zijn er nog een heleboel waar we proberen in een groep aan deel te nemen met een t-shirt van de provincie aan. Ik ga daar bij een vraag over personeel nog op terugkomen.

Ik denk dat het geen probleem is als ik de twee vragen over de golf gezamenlijk probeer te beantwoorden. Ik zou willen beginnen met het aanhalen van enkele cijfers, omdat ik het niet onbelangrijk vind om duidelijk te maken hoeveel er gebruikgemaakt wordt van de golf. Ik heb eigenlijk alleen nog maar cijfers van 2009 omdat 2010 nog niet volledig is afgewerkt. De cijfers van 2010 zullen beter zijn dan die van 2009, onder andere omdat we de cafetaria volledig hebben uitbesteed. In 2009 zat dat nog in de kosten, maar in 2010 zit dat er niet meer in. In 2011 zullen de cijfers nog beter zijn omdat het onderhoud dan minder gaat kosten vanwege het nieuwe contract dat we gaan afsluiten. Als we op jaarbasis kijken, werden er in 2009 toch zo'n 45.000 golfbeurten gerealiseerd. Ik denk dat dat niet weinig is. Als we naar de kostendekkingsgraad kijken, dus all-in, met personeel en onderhoud, dan denk ik dat we voor Golf Puyenbroeck niet slecht scoren, zeker als je daar andere cijfers naast legt van recreatiedomeinen, sporthallen en musea-uitbatingen in het algemeen. Als ik naar 2009 kijk, dan hebben we een inkomstencijfer van 904.000 euro en een uitgavencijfer van 1.180.000 euro. Dus we zitten met een heel hoge dekkingsgraad. In de volgende commissie zullen we absoluut nog uitgebreider ingaan op de toekomstplannen. We hebben voor de drie sportuitbatingencentra een visienota uitgewerkt. Een eerste ontwerpfase is ter kennisname aan de deputatie gegeven met de bedoeling om die in de sportraad uitvoerig te bespreken en bij te sturen, maar ook om deze in de commissie uitgebreid te

DEBATTEN

bespreken en eventueel met de input van de commissieraadsleden nog verder bij te sturen. In die visienota zijn een aantal basisprincipes vooropgesteld. Een basisprincipe is bijvoorbeeld dat we voor alle uitbatingen gaan streven naar een gelijklopende kostendekkingsgraad. De beste cijfers die we tot nu toe voorleggen, zijn juist die van de golf. Als je de inkomsten en uitgaven vergelijkt, dan zitten we daar zeer zeker al bijzonder goed. Collega Verhoeve heeft de cijfers ook al aangehaald: 1200 leden is niet niks. Bovendien komt 90% van die bezoekers van buiten de regio Wachtebeke-Moerbeke, dus ik denk dat we hier toch zeer duidelijk kunnen stellen dat het een bovenlokale aantrekkingsgraad heeft. De visienota gaan we nog bespreken in de commissie, maar ik wil vooropstellen om in 2011 toch te starten met een objectieve studie. Golf Puyenbroeck zien wij echt als een breed toegankelijke golfschool en niet zozeer als een echte golfclub zoals de privéclubs die er zijn, maar met de focus op brede toegankelijkheid en de focus op golfschool, het toeleiden naar de golfsport toe. Dus vandaar in 2011 een objectieve studie met als doel te bepalen wat het regionaal potentieel is voor golftoeleiding voor Golf Puyenbroeck, dus hoeveel mensen in de wijde regio interesse en beschikbare tijd hebben om te starten met de golfsport. In hoeverre is dit op dit moment al ingevuld? Dus hoeveel van deze mensen hebben we op dit moment al bereikt op de een of andere manier? In welke mate dient de huidige capaciteit eventueel aangepast of uitgebreid te worden? Beide vragen moeten daarbij aan bod komen. Hoe moet een eventuele uitbreiding dan worden georganiseerd? Met hoeveel holes, welk type holes? Is dat competitiegericht, opleidingsgericht? In welke verhouding moeten die twee staan? We kunnen niet zeggen: we gaan ineens voor achttien holes. Je moet daar eerst een grondige studie over maken, vertrekkende vanuit de basisprincipes die we voor onszelf naar de sportcentra vooropstellen. Vandaar dat ik nu geen concreet antwoord kan geven. Het enige wat ik kan zeggen is: we starten in 2011 met een studie om tegen eind 2011 daar een antwoord op te verkrijgen zodat we er bij de start van de volgende legislatuur een beslissing over kunnen nemen. Ik wil in ieder geval wel collega Franck geruststellen. Als we kijken naar Golf Puyenbroeck met zijn negen holes, dan zitten wij daar op een terrein van 57 ha. Dat is alles meegerekend, dus ook de plaats van het gebouw, de Finse looppiste en de groenaanleg daarbuiten. Als we dan eens kijken naar bijvoorbeeld de golf in Latem, die achttien holes is, dan is deze nu op dit moment ingepland op 35 ha. Wij hebben met onze negen holes 57 ha. Een achttien holes is dus zelfs mogelijk op 35 ha. Met andere woorden: als je naar de cijfers kijkt, dan hoeft een mogelijke uitbreiding naar achttien holes niet noodzakelijk een inname te betekenen van een ander groen gebied. Maar nogmaals, laat ons eerst een objectieve studie doen vanuit de basisprincipes en dan kijken of er uitbreiding nodig is en om welk soort uitbreiding het gaat. Ik denk dat we daar zeker in de volgende commissie, als we het over deze visienota hebben, nog eens uitgebreid op in kunnen gaan.

Dan kom ik bij de vraag van collega Beke over De Boerekreek. De stijging van het budget rond het personeel heeft te maken met twee zaken. Voorheen was er in de wintermaanden geen uitbating van De Boerekreek. Met het nieuwe gebouw dat er nu is, proberen we het hele jaar open te zijn. Het gaat dus om het invullen van de personeelsformatie waarbij de huidige seizoensplaatsen op een duurzame manier verder worden ingevuld dat maakt dat er een stijging is. De tweede zaak heeft te maken met aanwerving van stalmeesterconciërges voor het beheer van de manege en van de achttien pony's. We hebben vastgesteld dat de bezettingsgraad naar de winter toe nog uitgebreid kan worden en zeker ook tijdens het weekend. Daarmee kom ik denk ik een stuk tegemoet aan wat u aanhaalt, eventueel ook naar fietsers en wandelaars. Een stalmeesterconciërge kan structureel worden ingezet. Ik zeg nu maar: in het weekend,

als daar mensen aanwezig zijn, dan kan de stalmeesterconciërge het ontbijt klaarzetten. Hij kan borden neerzetten en de rest kan allemaal al klaarstaan, bijvoorbeeld door een schotel uit de koelkast te nemen. Als mensen in het weekend ontbijten, moeten er in het weekend extra mensen opgeroepen worden, wat dan ook veel duurder is. De stalmeesterconciërge kan eventueel instaan voor de verhuur van fietsen, mountainbikes of ander sportmateriaal, om het aantal weekendverblijvers te doen stijgen. Dus vandaar dat we die functie ook voorzien in 2011. De aanwerving daarvoor is al gestart. Dat maakt dat het budget van 2011 qua personeel kan stijgen. Het extra personeelsbudget dat hier voorzien is, moet gecompenseerd worden met meer inkomsten. Dat is initieel de bedoeling, zodat we op een kwalitatieve manier het sportcentrum dat we hebben, kunnen invullen en zodat we het sportcentrum als een goede huisvader of huismoeder kunnen gaan beheren. Zeer zeker, de stalmeesterconciërge kan in het weekend instaan voor de verhuur van fietsen en mountainbikes en kan ook instaan voor het verzorgen van het ontbijt. Mijn collega is er nu niet, maar als ik zeg dat we de lokale horeca daarmee ook kunnen ondersteunen, dan zal zij daar zeker ook blij mee zijn.

Collega Dekimpe heeft een vraag gesteld over het project waar we eenmalig een subsidie van 120.000 euro voor hebben gekregen om te werken met personen met een handicap. Het is misschien goed om even aan te halen wat we met die centen allemaal gedaan hebben. We hebben iemand in dienst genomen om het project verder uit te werken. Dat was maar een klein deeltje, want het was een parttime kracht. Diegene heeft gewerkt rond drie thema's, namelijk G-fitness, G-golf en G-windsurfen. Wat is er gebeurd rond G-fitness? Men is begonnen met een onderzoek naar de toegankelijkheid en de bereidheid bij de fitnesscentra om hun deuren letterlijk en figuurlijk open te stellen voor personen met een handicap. Uit dat onderzoek hebben we verspreid over de provincie tien fitnesscentra geselecteerd. Er is per centrum een individuele opleiding gegeven aan de bestaande fitnessbegeleiders over hoe je gepast omgaat met personen met een handicap die naar de fitness komen. We hebben ook vier gratis fitnessdoedagen georganiseerd waar geïnteresseerde personen met een handicap kennis konden maken met de fitness en dus ook een fitnessprogramma aangeleerd kregen zodat ze die kennis na die vier dagen zelfstandig in één van de vier fitnesscentra konden gaan toepassen. Op de fitnessdoedagen werden 148 personen met een handicap bereikt, waarvan 31 met een motorische handicap. Er waren 4 rolstoelgebruikers, 3 doven, 108 personen met een mentale handicap en 6 met een psychische ziekte. Van die 148 zijn er 58 personen verder blijven fitnessen, dus ik denk dat we daar toch een mooi resultaat hebben bereikt. Ook in onze eigen fitnessruimte in sportcentrum De Boerekreek hebben we verder uitgebouwd naar deze doelgroep toe. We hebben zeven aangepaste fitnessstoestellen aangekocht. Ook in Puyenbroeck hebben we twee keer vier gratis fitnessdoedagen georganiseerd. De fitnessruimte werd verfraaid met spiegels zodat de deelnemers hun oefeningen nog correcter uit konden voeren. Er werd ook een enquête verdeeld onder de deelnemers van de fitnessdoedagen met het oog op een verdere uitbouw. De enkele reacties die daarop binnengekomen zijn, waren bijzonder positief. Van die 120.000 euro is 45.000 euro naar de G-fitness gegaan. Dan de G-golf. Omdat we deze sport ook in ons eigen golfcentrum Puyenbroeck breed toegankelijk willen maken, hebben we ons ook gericht op personen met een handicap. We hebben eerst een onderzoek gedaan en we zijn in het buitenland gaan kijken omdat ze in Nederland verder zijn met golfmogelijkheden voor personen met een handicap. We zijn gaan kijken hoe men het daar heeft aangepakt. Men heeft ook hier op onze eigen golf vier verschillende dagen georganiseerd waarop golfinitiaties zijn ingericht. Die hadden een enorm succes, want ze zaten bijna onmiddellijk vol op het

DEBATTEN

moment dat we ze uitschreven. Er waren ruim 40 mensen met een handicap. Het was wat beperkter, want golfen kan niet met een grote massa. We hebben met kleine groepjes kunnen werken. Er waren 15 mensen met een motorische handicap, 4 rolstoelgebruikers, doven, slechtzienden en personen met een mentale handicap. We hadden daarvoor uiteraard aangepast materiaal nodig, vandaar dat we een paragolfer hebben aangekocht. Dat is een toestel waar iemand in een rolstoel of iemand die zeer slecht ter been is, in wordt geplaatst. Die persoon wordt dan automatisch recht geplaatst zodat diegene uit rechtstaande positie kan golfen. We hebben daarnaast ook nog een buggy voor vier personen aangekocht zodat mensen die minder mobiel zijn, maar nog wel kunnen lopen, ook kunnen gaan golfen. Verder nog allerlei ander golfmateriaal, aanpasbare golfclubs maar ook specifieke handschoenen waar de golfclubs aan vastgemaakt worden voor personen die moeite hebben om de golfclub vast te houden. Dus we hebben ook nog dergelijk materiaal aangekocht zodat deze mensen eens kunnen proeven van de golfsport. Het budget voor de G-golf was 27.000 euro. We hebben ook een enquête gehouden en daaruit blijkt dat zeker 25 mensen tot nu toe verder willen golfen. G-windsurfen is op aanvraag van Recreas, een gehandicaptensportfederatie. We hebben aangepaste windsurfplanken aangekocht met bijbehorend materiaal en daarvan zijn er twee sets geleverd in het provinciaal domein De Gavers in Geraardsbergen, waar Recreas windsurfactiviteiten wil gaan organiseren. We hebben er ook twee aangekocht voor De Boerekreek zodat er in de zomer daar ook windsurflessen gegeven kunnen worden. G-windsurfen was 10.000 euro. De subsidies zijn weggefallen, maar we hebben zelf eigenlijk gevoeld dat wat daar in beweging is gebracht, veel weerklank heeft gekregen. Daarom willen we G-golf en G-fitness volgend jaar zeker verder uitbouwen. We hebben nu zelf met verschuiving een uitgavenpost van 34.000 euro in het budget voorzien om het G-fitness en het G-golf verder uit te werken. Daarnaast hebben we ook het subsidiereglement rond de gehandicaptensport waar een budget in zit. Het subsidiereglement is veel ruimer opgesteld. Dus nee, collega, we laten het niet liggen, we gaan ermee verder.

Dan de vraag van Dirk Otte over het openluchtwembad. De vraag van collega De Loor is hier niet gesteld, maar we hebben het er al eens over gehad. In die zin weet ik dat zijn vraag een stukje ging over ondersteuning en of de provincie niet eerder facilitair op kan treden en niet zozeer financieel. Dus ik zal een beetje een ruim antwoord geven dat voor de twee van toepassing is. Het bovenlokale belang van een zwembad is hier al aangehaald, en dan zeker dat van een buitenzwembad. Dan komen we bij het groenboek. Het is voor het eerst dat ik het nu zelf aanhaal. Ik denk dat eerst uitgemaakt zal moeten worden wie wat gaat doen met betrekking tot sportinfrastructuur. Het lijkt mij logisch, en dat is mijn persoonlijke mening, dat topsportcentra eigenlijk een exclusiviteit voor Vlaanderen zouden moeten worden. Coulante sportinfrastructuur, en ik denk daarbij aan voetbalvelden en sporthallen en dergelijke, zou het beleid van de gemeente moeten zijn. Eventueel bovenlokale jeugdopleidingscentra, die zitten daar wat tussenin. Dat zou misschien een omliggende taak kunnen worden voor een provinciaal bestuur. Maar ik zou het niet alleen hebben over zwembaden, maar ook over ijspistes, atletiekbanen en schermzalen. Ze hebben eerder een bovenlokaal karakter omdat de bezoekers meestal uit een wijde omtrek komen, maar een bovenlokale taakstelling is dan weer iets anders. Ik zie mijn collega al knikken. Is het niet eerder een taakstelling voor de gemeenten? Ik denk dat dat een discussie is die we nog met VVSG moeten aangaan. Zwembaden, atletiekpistes en schermzalen voorzien in sportinfrastructuur, basisinfrastructuur. Is dat niet eerder een gemeentelijke bevoegdheid? Als het een gemeentelijke bevoegdheid is, dan sluit dat uiteraard niet uit dat verschillende gemeenten kunnen samenwerken, want ik neem aan dat er niet in iedere gemeente een

zwembad, een ijspiste, een atletiekbaan en een schermzaal moeten komen. Voordat we gaan bepalen wat de provincie moet doen, zou ik zeggen: laten we eerst het groenboek afwachten. Als er gesteld wordt: het is een gemeentelijke bevoegdheid, dan kunnen gemeenten gaan samenwerken. In 2004 heeft de voormalig gedeputeerde van Sport, onze collega Verleyen, een onderzoek gedaan en de gemeenten bevroegd. De conclusie was denk ik bijzonder duidelijk. Er was absoluut geen bereidheid tot vrijwillige samenwerking rond zwembaden. Met andere woorden: een herverdeling van de financiële posities zag men helemaal niet zitten. Tussen 2004 en 2010 zijn er niet zoveel jaren verstreken. Zeker met de bijzondere bijkomende kosten die op de gemeenten ondertussen zijn afgekomen, denk ik dat men nu nog minder bereid is om een financiële solidariteitstussenkomst te gaan betalen voor gemeenten die wel het initiatief nemen om een zwembad op te richten. Collega De Loor ging het eerder hebben over de coördinerende rol. Ik denk dat het voor de provincie eerder wel mogelijk is om coördinerend te gaan optreden, maar als die bevoegdheid niet expliciet wordt toegewezen en als er geen echte beleidsinstrumenten aan gekoppeld zijn, als je niet echt een kader creëert waarmee je bepaalde inspanningen van gemeenten kan afdwingen, dan heeft het geen zin om die rol op je te nemen. Een dergelijk kader ontbreekt nog tot op heden. Dus in die zin zal ik zeggen: laat ons eerst de besprekingen over het groenboek afwachten. De bestuursvorm van afgelopen vrijdag was afgelast. Men heeft het toch ook zeker in de resolutie in het Vlaams parlement gezien. Er wordt iets meer ruimte vrijgemaakt om te gaan onderhandelen. Er zullen mogelijk onderhandelingen per beleidssector worden opgestart en ergens na Pasen toe zal men met een witboek gaan komen. Dus ik denk dat we de tijd die we krijgen, zeker moeten gebruiken om met de gemeenten te gaan kijken en zelf misschien een onderscheid moeten maken van wat van gemeentelijk belang is, en wat wij als provinciaal belang zien. Zien de gemeenten daarin een rol weggelegd voor de provincies en zo ja, op welke manier gaan we dat hardmaken? Welke instrumenten zijn daarvoor nodig? De vraag van collega Otte heeft ook enigszins te maken met de financiële problematiek van de buitenzwembaden. Binnen het budget van de sport is er een bedrag voorzien van 50.000 euro voor regionale sportinfrastructuur. Ik denk niet dat het budget toereikend is voor de vele vragen die er waarschijnlijk zullen komen indien we hierop positief zouden gaan antwoorden. Maar, wat we misschien wel kunnen doen, is eens kijken of er misschien bereidheid gevonden is bij externe partners om dat potje wat aan te dikken. Maar zo ver zijn we nog niet, dus laat ons eerst de gesprekken over het groenboek afwachten. Mogelijk weten we tegen Pasen wat meer. In ieder geval starten we vanuit de Sportdienst, dat stond al in ons sportbeleidsplan, een bevraging om de behoeftes met betrekking tot regionale sportinfrastructuur in kaart te brengen. Ik denk dat we daar al mee kunnen beginnen, met alle noden die er zijn. Er is er nu eentje in de pers geweest dit weekend, maar ik denk dat het goed is om alle noden daaromtrent even in kaart te brengen.

Dan heb ik nog de vraag van collega Beke in verband met de renovatie van het buitenzwembad. Hij heeft eigenlijk terecht erop gewezen dat wij als overheid toch wel onze rol te vervullen hebben bij het ter beschikking stellen van infrastructuur. We weten dat het nooit volledig kostenbatend kan zijn, dat is nergens, maar overheidsgeld dient uiteraard ook om infrastructuur ter beschikking te stellen. Wat is de visie voor het sportcentrum Puyenbroeck en voor het zwembad in het bijzonder? Daar zitten we op twee sporen. Enerzijds willen we voorwaardenscheppend zijn door middel van accommodatieverhuur, dus een voorwaardenscheppend kader bieden voornamelijk aan clubs, scholen en zeker ook aan gevorderde sporters. En anderzijds willen we door middel van eigen activiteiten aanbod een stimulerend kader gaan bieden voor de nog

DEBATTEN

niet-sporter of de beginnende sporter. In verband met het zwembad zijn er in het verleden al wat stappen en beslissingen genomen. In 2004 is er een beslissing genomen met betrekking tot het masterplan van Sport Puyenbroeck. In 2007 is er een beslissing gekomen in verband met de renovatie van het buitenbad, wat later gekoppeld is geweest aan de clustering van het sportverblijfscentrum met de sporthal.

De heer voorzitter

Mevrouw, laat u niet misleiden. Het was uit zijn handen gevallen.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Ik denk het ook. Het openluchtzwembad in Puyenbroeck vervult ongeveer een kleine veertig jaar een belangrijke functie in de werking van het domein in het algemeen en zeker in verband met het sportcentrum. Dat resulteert ook in de jaarlijkse bezoekersaantallen. Het is ook al aangehaald, het weer speelt daarbij een rol, maar als we op jaarbasis kijken, dan zitten we tussen de 70.000 en 100.000 bezoekers in twee maanden tijd. Dus je krijgt daar toch wel een groot aantal mensen in een korte periode, uiteraard afhankelijk van het weer, maar je bereikt daar toch een zeer grote groep mee. Het zwembad van Puyenbroeck is één van de vijf grote zwembaden in Vlaanderen die jaarlijks meer dan 300.000 bezoekers mogen ontvangen. Dat geval van 300.000 is belangrijk om te kunnen zeggen of we van een echt groot zwembad kunnen spreken of niet. We zitten aan die kaap met het zwembad Puyenbroeck, dus 300.000 bezoekers, waarvan 70.000 à 100.000 in die twee zomermaanden als het buitenzwembad open is. Als je die cijfers met elkaar vergelijkt, dan kan je toch wel vaststellen dat de bezoekers van het openluchtzwembad een groot aandeel hebben in het bezoekersaantal van 300.000. Het huidige 50 m-bad, het buitenzwembad, heeft ondertussen een staat van dienst van bijna veertig jaar. Voor een zwembad is dat een uitzonderlijk lange levensduur, vandaar dat het ook aan renovatie toe is. We zitten daar ook met de milieuwetgeving waaraan voldaan moet worden. Bij de renovatie leggen we de nadruk op twee beleidsaspecten. We willen de bestaande zachtrecreatieve functie voor het brede publiek blijven invullen, dus met een aanbod op maat voornamelijk voor gezinnen met kinderen. Vandaar dat we de kuip voor een deel ondieper gaan maken. Nu is die ongelijk. We gaan het zwembad gelijkmaken met een maximumdiepte van 1,4 m zodat het zwembad veiliger is, maar ook zodat het gehele bad volledig gebruikt kan worden, omdat we nu vaststellen dat de meeste mensen in het ondiepe gedeelte zitten. De mensen kunnen dan over het gehele zwembad verspreid worden. Het bad kan dan ook nog wat aangekleed worden met aantrekkelijke spuitelementen en dergelijke. De ligweide gaat zo ingericht worden dat de voetballende jongeren gescheiden kunnen worden van de gezinnen met kleine kinderen, zodat ze niet in elkaars weg zullen lopen en ongemakken beperkt kunnen worden. Zoals aangehaald, zorgen we voor efficiëntie in de exploitatie doordat we één centrale inkomsthal gaan realiseren. Als de renovatie eenmaal is gerealiseerd, en ik denk dat ik dat ook al eens in de commissie heb aangehaald, is het de ambitie om het zwembad langer open te stellen voor het publiek. Uiteraard zal het afhankelijk zijn van de weersomstandigheden, maar het is de bedoeling dat het buitenzwembad vaker open kan zijn van mei tot en met september. Wat ik ook nog wil benadrukken, is dat in heel het project, en collega Maas zal het graag horen en heeft zelfs al wat ideeën daarover gegeven, er heel wat recuperatie zal

zijn van overtollige energie en warmte, ook vanuit het bestaande binnenbad. De verwarming van het bad zal dus ook gebruikt gaan worden voor de verwarming van het buitenzwembad. U vroeg ook naar de verdeling. Er wordt een bedrag van een dikke 4 miljoen euro aangehaald. Als we kijken naar het buitenbad op zich, dan wordt er 800.000 euro van die 4 miljoen euro gespendeerd aan de aanpassing van het buitenbad. Uiteraard is dat exclusief btw en erelonen. Dus van die 4 miljoen euro is 800.000 euro specifiek voor de renovatie van het buitenbad. Wat zit daarin? Dat is de afbraak van het oude zwembad, waar dus ook de installatie onder valt die verplaatst moet worden. Daar is een groot bedrag voor nodig. Voor velen is het een doorn in het oog dat het oude gebouw dat daar staat eigenlijk nergens meer voor wordt gebruikt. De renovatie van een zwembad kost eigenlijk nog meer dan de plaatsing van een nieuw zwembad. Ook de heraanleg van de ligweide is dan mogelijk. De centrale inkomsthal vraagt ook een deel van het budget, maar daarmee kunnen we de werking optimaliseren, want dan heb je één loketfunctie en dat betekent ook voor de personeelsbezetting toch wat efficiëntiewinst. Uiteraard is er ook nog bergruimte en dergelijke noodzakelijk. Ik hoop met dit overzicht een antwoord te hebben gegeven op uw vraag. Daarmee ben ik rond wat betreft de sport, voorzitter.

De heer voorzitter

Mevrouw, ik denk niet dat er nog iemand een vraag heeft, want dit is meer dan af. U heeft volledig geantwoord, waarvoor proficiat. We hebben het druk, maar mevrouw, ik weet wel, er zijn nog altijd mensen met vragen. Maar ik wou zeggen dat de gedeputeerde haar best gedaan heeft om volledig te antwoorden en zo de pas af te snijden van de mensen die toch nog een vraag willen stellen. Er zijn twee vraagstellers zie ik. Drie. Zijn er nog mensen in de zaal? Vier. Goed, we beginnen met mevrouw Muyshondt.

Mevrouw Peeters-Muyshondt

Dank u wel, voorzitter. Mevrouw gedeputeerde, ik hoorde u in verband met de Golf Puyenbroeck zeggen dat er heel wat inspanningen geleverd moeten worden voor de openstelling voor gehandicapten. Dat is een heel goede zaak. U zei ook dat er een buggy is aangeschaft voor degenen die minder mobiel zijn. Ik heb een goed jaar geleden, of al iets langer, de vraag gesteld of het mogelijk was om een buggy, een elektrisch wagentje, ter beschikking te stellen van de iets oudere golfspelers die moeilijker te been zijn en de lange afstand vermoeiend beginnen te vinden, maar toen werd er geantwoord dat de ondergrond stabiel moest zijn dan de huidige, dus mijn vraag is: wordt nu de ondergrond voorzien voor die buggy? Kan die buggy als hij niet gebruikt wordt voor de gehandicapten, dan eventueel gehuurd worden door of ter beschikking gesteld worden aan de ouderen die daar behoefte aan hebben? Dank u wel.

De heer voorzitter

De heer Beke.

DEBATTEN

De heer Beke

Voorzitter, ik wil nog even inspelen op de problematiek van de zwembaden. De gedeputeerde heeft het probleem geschetst en gesteld dat we misschien moeten wachten tot na de onderhandelingen met VVSG om te zien welke richting we opgaan. Ik zie evenwel vandaag al een aantal ontwikkelingen die toch niet onbelangrijk zijn. De provincie Vlaams-Brabant heeft haar zwembad afgestaan aan een gemeente. Dat is één ontwikkeling. Een andere ontwikkeling die je zou kunnen bedenken, is dat wanneer het zwembad gelegen is in een recreatiedomein zoals bij ons De Gavers en Puyenbroeck, dan zie ik moeilijk dat daar een gemeente bevoegd voor zou worden. Zelfs Vlaanderen, ik denk dat dat een uitzondering zou kunnen zijn. Er is nog een nieuwe ontwikkeling de laatste tijd, namelijk binnen de intercommunale TMVW, met AquaFit. Heel wat gemeenten hebben niet alleen hun zwembaden, maar ook hun sportinfrastructuur overgedragen aan deze intercommunale in haar divisie AquaFit. AquaFit doet niet alleen de bouw van nieuwe baden, ook het nieuwe Rozebroeck zwembad, gelegen in Sint-Amandsberg wordt door TMVW gebouwd en ook geëxploiteerd en ook sportzalen en dergelijke. Wat AquaFit betreft is er trouwens ook een participatie van de provincie West-Vlaanderen. Dus ik denk dat daar verschillende ontwikkelingen zijn. Ik denk ook dat we niet te snel moeten gaan, en ook niet te vlug moeten denken in het klassieke patroon 'de gemeenten doen het dan wel'. Ik denk dat er toch wel valabele tussenoplossingen zijn. En ik zal, ook omdat ik namens de provincie in TMVW zit, maar dat wil ik bij gelegenheid samen met u doen, eens kijken of daar bij AquaFit misschien ook een piste is. Tot daar, voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Beke. Meneer Van Vooren.

De heer Van Vooren

Dank u, voorzitter. Twee kleine vragen. Mevrouw de gedeputeerde, bij de herinrichting van Puyenbroeck heeft men een kans laten liggen om faciliteiten te ontwikkelen voor ruiters en menners. Mijn vraag is: kan daar na de commissie die plaats zal hebben op 6 december eventueel nog werk van gemaakt worden? Mijn tweede vraag. Met de stille wegen is het anders gesteld. De stille weg is een openbare weg, dus die is ook toegankelijk voor ruiters en menners als de breedte dat toestaat welteverstaan wat de menners betreft. Wil de provincie daar een rol in spelen? In de realiteit is het zo dat stille wegen die men kan gebruiken, over het algemeen afgesloten zijn met een verbodsteken voor paarden. Er zijn wegen genoeg, maar ze zijn iedere keer verboden voor paarden. Ik denk dat de provincie daar toch een rol in zou kunnen spelen om er bij de gemeenten voor te pleiten dat ze aandacht besteden aan deze problematiek, want het is natuurlijk gemakkelijk om onder het mom van veiligheid overal bordjes te plaatsen zodat ruiters er niet meer door kunnen. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, meer Van Vooren. Meneer Franck.

De heer Franck

Heel kort, ik ben inderdaad blij dat de provincie bekijkt of er behoefte is enzovoort. Ik hoop dat we de studie zelf gaan doen, en dat we deze niet gaan uitbesteden. Als we de studie uitbesteden, dan houd ik mijn hart vast, want een van de Bijbelse uitspraken die ik mij nog kan herinneren uit mijn jeugd, is diens brood men eet, diens woord men spreekt. Als u aan het bureau meegeeft dat we eigenlijk een achttien holes willen hebben, dan denk ik dat de uitkomst achttien holes zal zijn. Dus ik denk dat een visie van dit bestuur wel nodig is wanneer men de studie uitbesteedt of zelf doet.

De heer voorzitter

Mevrouw, u heeft nogmaals het woord voor de repliek.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, voorzitter. Ik zal eerst ingaan op de vraag van collega Muyshondt. Door over de grens te gaan kijken, hebben we in Nederland een golfwagen gevonden met zeer specifieke banden waardoor de ondergrond niet wordt beschadigd. We hebben deze golfwagen juist gekocht, omdat we dachten: het biedt ook de gelegenheid om te kijken of we deze voor minder mobiele mensen ter beschikking kunnen stellen. Ik denk dat we dat ook moeten gaan reglementeren. Wie mag het ontlenen en hoe en wanneer? Dat moet nog uitgewerkt worden. We hebben een golfcommissie die zich nog gaat beraden over de vraag op welke manier het uitgewerkt gaat worden. Het is een van de laatste zaken die we nog dit jaar met de centen hebben kunnen doen, de aankopen. Het is een buggy die geen schade berokkent aan de ondergrond en hij kan voor alle minder mobiele mensen gebruikt worden.

Collega Beke in verband met het groenboek en de mogelijkheden rond zwembaden. U haalt terecht aan: we moeten eerst kijken wat het groenboek zegt over recreatiedomeinen, want dat gaat misschien een ander verhaal zijn dan over de andere sportinfrastructuur. TMVW haalt u aan, dat klopt. Ik heb er zelf ook in mijn antwoord naar verwezen. Ik heb TMVW niet genoemd, maar ik heb gezegd dat er andere intergemeentelijke samenwerkingsverbanden kunnen ontstaan. Dus het zat er eigenlijk expliciet in. Ik denk dat alle mogelijkheden zeker open moeten blijven. Maar misschien, en dan verwijs ik even naar de woorden van collega Franck, moeten we erop letten dat we zelf ook de verrommeling niet nog meer gaan stimuleren. Is het een taak van een intercommunale? Ik denk dat we over de taakstelling van intercommunales in het algemeen ook eerst nog een antwoord moeten krijgen in het groenboek.

Dan nog de vraag van meneer Van Vooren. Ik wil even aanhalen op welke manier er wordt gewerkt met de mountainbikeroutenetwerken. Als provincie nemen we een coördinerende rol op bij het uitwerken van netwerken, dus het verbinden van paden. Wij nemen daarin zelf geen initiatief, ook niet als er een vraag komt naar een route in een bepaalde gemeente, bijvoorbeeld van een bepaalde fietsclub. Dus ik denk niet dat het een taak is van de provincie om zelf ruiterspaden te gaan aanleggen. We kunnen een coördinerende rol nemen en dat is nu net, als je die vergelijking maakt met de

DEBATTEN

mountainbikeroutenetwerken, wat we binnen die commissie Natuur en Sport kunnen doen. Als dan bijvoorbeeld blijkt dat er ruiterspaden zijn in de buurt van onze provinciale domeinen en we door een sluitstuk te plaatsen tot een netwerk kunnen komen, dan denk ik dat we op dat moment die vraag opnieuw moeten gaan bekijken. Maar het is niet onze taak om zelf initiatief te nemen en her en der ruiterspaden in te richten. Ik denk dat dat van onderuit moet komen. Wat we wel kunnen doen is, zoals ik al tegen mijn collega gezegd heb, kijken naar uniformiteit in bewegwijzering en mogelijkheden creëren zodat routes kunnen doorgaan. Voor mountainbikeroutes werkt dat op dezelfde manier. Soms mag men ook ergens niet door, dan worden de betrokkenen uitgenodigd in de commissie Natuur en Sport en wordt er gekeken naar oplossingen, bijvoorbeeld met verleggingen. Ik denk dat dat nu net de kracht is van deze commissie waarin alle actoren samen rond de tafel worden gebracht. Dat kunnen we zeer zeker gaan doen, ook voor de ruiterspaden zoals ik gezegd heb, maar we nemen niet zelf het initiatief. Het initiatief moet van onderaf komen. Onze functie moet liggen bij de coördinatie.

De heer voorzitter

Mevrouw, eventjes alstublieft. Meneer Waterschoot, de tweede nestor van deze raad, meldt ons dat een BMW CX9455 het belet het lokaal te verlaten. U bedoelt niet dit lokaal, maar de garage. Wie rijdt met een BMW CX9? Mevrouw De Troyer, u belet de mensen de garage te verlaten. Wilt u uw auto verplaatsen? Mevrouw, u heeft het woord.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Het is heel kort. Voor collega Franck, ik denk dat het een studie is die we zelf in handen kunnen nemen.

VRAAG VAN LILIANE LEBON OVER DE SOCIALE TEWERKSTELLING

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw. Vraagt nog iemand het woord, terwijl mevrouw De Troyer enigszins beschaamd de zaal verlaat? Nee? Dan gaan we door naar personeel. We gaan afwerken vandaag. Vrienden, iedereen is akkoord? Ik zie iedereen knikken. Beleid personeel, tussenkomst mevrouw Liliane Lebon. Vraag hoe men concreet de sociale tewerkstelling in het bestuur gaat versterken binnen de huidige tewerkstellingsmogelijkheden. Mevrouw Lebon, u heeft het woord.

Mevrouw Lebon

Dank u wel, voorzitter. Meneer de voorzitter, geachte deputatie, collega's provincieraadsleden, de voorbije jaren hebben we hier al vernomen dat er in verschillende beleidsdomeinen gebruikgemaakt wordt van sociale tewerkstelling, iets wat ik alleen maar kan toejuichen. In de beleidsnota staat dat er verder wordt ingezet op het aanbieden van tewerkstellingsplaatsen voor diverse doelgroepen. Deze ad-

hocbenadering moeten we evalueren naar een integraal beleid rond sociale tewerkstelling. Uiteraard vraagt dit van het personeel extra inspanning. Daarom mijn vragen. Hoe gaat de deputatie concreet de sociale tewerkstellingen in het bestuur versterken binnen de huidige tewerkstellingsmogelijkheden? En als tweede vraag: hoe gaat men concreet hiervoor een draagkracht creëren?

VRAAG VAN PHILIPPE DE CONINCK OVER DE GELIJKSCHAKELING VAN CONTRACTUELEN EN STATUTAIREN**De heer voorzitter**

Bedankt, mevrouw Lebon. Meneer De Coninck, personeelsleden gepast belonen en waarderen. Vragen over de gelijkschakeling van contractuelen en statutairen bij vereremering. Meneer De Coninck, u heeft het woord.

De heer De Coninck

Dank u, meneer de voorzitter. Geachte voorzitter, geachte gedeputeerden, geachte collega's. In de beleidsnota lees ik dat de deputatie de vereremering tussen contractuelen en statutairen wil gelijkschakelen. Naast de tweede pensioenspijler voor de contractuelen is dit een stap in de goede richting voor een verdere gelijkschakeling van het statuut van contractuelen en statutairen, al is dit eerder een symbolische stap. Als raadslid, begaan met het provinciepersoneel, kan ik dit alleen maar toejuichen. Ik neem aan dat er vroeger bij de plechtigheid wel een verschillende behandeling was, daarom mijn vragen. Hoe werd de vereremering tot op heden georganiseerd en hoe zal men in de toekomst te werk gaan na de gelijkschakeling en speelt de raad bij monde van het bureau een rol bij het uitreiken van deze eretekens? Dank u.

VRAAG VAN JOHAN BEKE OVER PERSONEELSFEESTEN EN TEAMDAGEN**De heer voorzitter**

Dank u wel, meneer De Coninck. Meneer Johan Beke zal de 119de tussenkomst houden over personeelsfeesten en teamdagen, vraag naar de initiatieven die er naast het gekende personeelsfeest worden genomen om de groepsgeest aan te wakkeren. Meneer Beke.

De heer Beke

Dank u wel, voorzitter. Gedeputeerden, collega's, het geldt overal in elk bedrijf, hoe groot of hoe klein het ook is, of het een openbaar bedrijf is of een privaat bedrijf: tevreden personeel leidt tot betere motivering en dat is goed voor beide partijen, zowel voor de werkgever als voor de werknemer. Een provincie is een administratie, een openbaar bestuur, heeft een structuur, heeft hiërarchieën, en dat loopt goed of dat geeft soms aanleiding tot wrijvingspunten. Een provincie is uiteraard ook vatbaar voor verbeteringen. Ik heb ook gesteld in de algemene tussenkomst namens mijn fractie dat

DEBATTEN

het regiomarketingplan een belangrijk gegeven is voor onze provincie, maar dat het ook gedragen moet worden door de vele actoren. Een van de belangrijkste actoren is het personeel. Tevreden personeel zal met trots over zijn werkgever spreken en dat ook uitdragen naar de klanten toe, want zo mogen we de mensen die met ons in contact komen, noemen. Er worden wel wat initiatieven genomen, ook voor het personeel. Een van de initiatieven is het jaarlijks personeelsfeest, en er zijn ook de teamdagen waarbij binnen dienstverband pogingen worden ondernomen om de mensen dichterbij elkaar te brengen. Er zijn uiteraard hier en daar conflicten die op de een of andere manier opgelost moeten worden. Maar ik denk dat het belangrijk is dat al deze dingen ertoe moeten bijdragen dat we echt gemotiveerde en trotse personeelsleden hebben omdat dit de provincie ten goede komt. Het zou goed zijn als de gedeputeerde toch even uitweidt over het personeelsbeleid in onze provincie en misschien wat meer toelichting kan geven. Dank u wel, voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Beke. Mevrouw, u heeft weer het woord.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, voorzitter. Collega's, ik ga beginnen met de vraag van collega Lebon over sociale tewerkstelling. Het is niet alleen nu dat dit aan bod komt, ook in voorgaande tussenkomsten in andere beleidsterreinen is dit thema aan bod gekomen. Voordat ik meer ga zeggen, wil ik even stilstaan bij de terminologie die daaromtrent gebruikt wordt, want het heeft te maken met het beleid dat we daaromtrent voeren. Ik zal willen spreken over personen met een handicap op de arbeidsmarkt in het algemeen. Het klinkt misschien een beetje verwarrend, want we hebben ook nog de term 'arbeidsgehandicapten', maar die twee zijn eigenlijk geen synoniemen van elkaar. Iemand die valt onder het label 'arbeidsgehandicapt', is ook iemand met een handicap op de arbeidsmarkt, maar er zijn meer mensen die een handicap hebben op de arbeidsmarkt dan alleen maar de arbeidsgehandicapten. Dus ik verklaar mij nader. Volgens de strikte omschrijving, en ik vind het zelf een zeer enge omschrijving, wordt onder arbeidsgehandicapt verstaan mensen met een aantasting van hun mentale, psychische, lichamelijke of zintuiglijke mogelijkheden voor wie het uitzicht op het verwerven en het behouden van een arbeidsplaats en op voortgang op de arbeidsplaats langdurig en in belangrijke mate beperkt is of bedreigd wordt. In het bindend gedeelte van de rechtspositieregeling staat dat 2% van het totaal aantal betrekkingen moet voldoen aan een van de voorwaarden. Die voorwaarden zijn: ingeschreven staan bij het Vlaams agentschap voor personen met een handicap, een VDAB-erkenning hebben, een inkomensvervangende of integratietegemoetkoming trekken, een attest van de FOD Sociale Zekerheid hebben met betrekking tot sociale of fiscale voordelen, een blijvende arbeidsongeschiktheid hebben van minstens 66% of een BuSO als hoogste diploma hebben. Dus er wordt opgelegd dat 2% van het totaal aantal betrekkingen daaraan moet voldoen, maar dan zit men alleen met de arbeidsgehandicapten. Maar wat met laaggeschoolden in het algemeen, leefloners, bepaalde kansengroepen? Dus eigenlijk doen we veel meer dan alleen maar dat, we doen aan werkplus, artikel 60, brugprojecten en dergelijke. Eigenlijk hebben we in de provincie alle vormen van sociale tewerkstelling. Als je alleen maar kijkt naar die enge omschrijving, die zes criteria van

arbeidsgehandicapten, dan voldoen we tot op heden niet aan die 2%-norm, maar dan zitten we aan ongeveer 1,4%. Maar voor die berekening mogen we ook alleen maar de statutairen meerekenen en niet het tijdelijk of seizoenspersoneel. Dus die cijfers zijn enigszins relatief. We hebben ook mensen in dienst met een beperking die geen erkenningslabel hebben aangevraagd. We hebben zoals ik net zei ook allerlei andere tewerkstellingsinitiatieven die we niet mee mogen rekenen. Er is nog wat onduidelijkheid, mag dat nu wel of mag dat nu niet? Maar als we het strikt bekijken, zouden we het niet mogen meerekenen in die 2%-regel. Collega Hertog heeft er in zijn tussenkomsten ook naar verwezen. Bovendien hebben we in onze rechtspositieregeling een heleboel zaken rond interne mobiliteit ingeschreven, het re-integratiebeleid dat we voeren. Dus het moet allemaal veel ruimer beschouwd worden. Al die zaken mogen niet meegerekend worden in dat cijfer van die 2%, maar met de provincie stellen we wel degelijk een evenredige arbeidsdeelname als uitgangspunt. Met andere woorden: we proberen een afspiegeling te krijgen van de maatschappij. We mogen daarbij zeker niet vergeten, als we kijken naar cijfers, dat we in Oost-Vlaanderen heel veel laaggeschoolde werklozen hebben. Het is dus ook belangrijk om arbeidsplaatsen te creëren voor die laaggeschoolden. Met andere woorden: je mag het niet puur cijfermatig bekijken, maar je moet het in zijn globale context bekijken. We moeten daar toch ook gezond over reflecteren. Is daarmee de kous af? Ik denk dat het goed was om even te schetsen wat we allemaal hebben en wat de 2%-norm in de enge betekenis inhoudt, en aan te geven wat we wel allemaal daarnaast nog doen. Het is bovendien onze bedoeling om een beleidsplan uit te werken inclusief een aanwervingsplan met het oog op het aanwerven van personen met een arbeidshandicap. Dat beleidsplan zal op verschillende lijnen zitten. Ten eerste zullen we het aanbod van de arbeidsplaatsen in kaart moeten brengen. We moeten een stuk begeleiding voorzien van de mensen zelf, maar ook van de begeleiders van deze mensen. Dus het werken rond het draagvlak en de bereidheid om dergelijke mensen op te nemen is iets wat in het beleidsplan, wat we nog aan het uitwerken zijn, opgenomen moet worden. We zijn daar absoluut mee bezig. We moeten kijken wie zich binnen de dienst daarmee gaat bezighouden. Een aantal zaken zijn nog altijd lopende, vandaar dat we moeten zien wie van de personeelsleden die bevoegdheid krijgt. Het is belangrijk dat die bevoegdheid aan één iemand wordt gegeven die daar voldoende tijd voor vrij kan maken, juist omdat de draagkracht werd aangekaart die nodig is om dat dan verder te gaan uitwerken bij het personeel. In die zin zijn we daarmee bezig. Ik herinner mij dat collega Lampaert gevraagd had naar cijfers rond werkgestraften. Mijn collega heeft ze gegeven, maar het is heel moeilijk. Hij had gevraagd naar percentages, maar die zijn eigenlijk niet te berekenen. Mijn collega heeft aangegeven hoeveel dat er zijn, maar omwille van wat ik daarnet heb aangekaart, is het de vraag welk cijfer we moeten nemen. We kunnen moeilijk een percentage gaan bepalen als we niet zeker weten hoe we het totale cijfer moeten berekenen. Dat totale cijfer is moeilijk in kaart te brengen, maar we doen in ieder geval een waaier aan activiteiten aan sociale tewerkstelling en er gaat een beleidsplan uitgewerkt worden. Bovendien wordt er iemand aangewezen die voldoende tijd heeft om dit uit te werken. Collega De Coninck had een vraag gesteld over de gelijkschakeling van statutaire en contractuele personeelsleden. In het beleidsplan staat dat er nu een ongelijkheid zit bij de toekenning van eretekens. Het is een ongelijkheid die wij zelf niet in de hand hebben. Het is nu eenmaal federale bevoegdheid. Dat ligt vast. Alleen statutaire personeelsleden kunnen in aanmerking komen voor burgerlijke en nationale eretekens. Maar we hebben vooropgesteld dat we gaan streven naar een gelijkschakeling. Vandaar dat we een alternatief hebben geformuleerd voor contractuelen. Niet dat ze een eretecken gaan krijgen, want dat bepalen wij niet, maar we gaan ze ook in de

DEBATTEN

bloemetjes zetten. U sprak van een symbolische actie. Mijn woorden 'in de bloemetjes zetten' zijn misschien verkeerd, want het is meer dan een symbolische actie dat we willen gaan doen. Iedereen die 25 jaar in dienst is, gaan we jaarlijks huldigen en krijgt een geschenkencheque.

De heer voorzitter

Drink eens, mevrouw. Drink eens.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Het zou een cheque zijn van 100 euro. In 2011 gaan we een inhaaloperatie doen, dus iedereen die 25 jaar en langer in dienst is, kan hiervan gebruikmaken. U haalt terecht aan dat dit een bijkomend iets is wat we realiseren voor de gelijkschakeling, niet alleen de tweede pensioenspijler. Hiermee komen we ook de mensen tegemoet die op zeer korte termijn waarschijnlijk met pensioen gaan, en nu kijk ik naar collega Verleyen. Dus vandaar dat ik toch nog eens wil benadrukken wat ik vorige keer heb gezegd. Je moet het gehele plaatje bekijken van wat we doen voor het personeel en wat we doen om het verschil tussen contractuelen en statutairen naar de toekomst toe te gaan wegwerken.

De heer voorzitter

Mevrouw, mocht ik naast een statutair staan, want ik ben een contractueel, niet van de provincie, maar van de stad en ik krijg 100 euro en hij een medaille, dan zou ik mij nogal ontevreden voelen.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Maar we gaan de keuze laten. Wie een medaille wil, kan erbovenop een medaille krijgen. Het zijn nu eenmaal de eretekens die er bestaan. Wie een ereteken wenst te ontvangen, kan zich erop inschrijven. Het zijn de personeelsleden die daar vrij over beschikken. Dus we gaan naar een jaarlijkse uitreiking en uiteraard zullen we daar het bureau bij betrekken. We gaan kijken naar een geschikt moment. Het is uiteraard moeilijk om heel de provincieraad te betrekken bij deze viering, maar de vertegenwoordiging van de provincieraad is toch het bureau. Dat gaat verder uitgewerkt worden en dat zullen we dan op een van de volgende bureauvergaderingen naar voren brengen.

Dan de laatste vraag, terecht. Tevreden personeel, mensen die zich goed voelen dragen ook de provincie als organisatie naar buiten. We hebben heel wat geïnvesteerd in regiomarketing, maar collega Beke, u haalt terecht aan dat regiomarketing meer is dan alleen werken met het logo, adverteren en dergelijke. Regiomarketing moet ook van onderuit komen, vanuit het personeel. Vandaar dat we in 2011 gaan starten met een sensibiliseringstraject onder de naam Wees een ambassadeur van je provincie. Het is aan de ene kant de bedoeling om het groepsgevoel dat u aanhaalt, te gaan versterken, maar het gaat ook om het versterken van de profilering van het personeel naar buiten toe, naar de burgers, de klanten en naar onze partners. Ik denk dat het niet

alleen belangrijk is dat mensen zich tevreden voelen, maar dat men ook weet wat er binnen de organisatie leeft, omdat ik ook al heb kunnen vaststellen dat niet alle personeelsleden voldoende weten wat er allemaal gebeurt binnen de provincie. Wij hebben in het algemeen al gesteld dat de provincies in het verleden te weinig hebben gecommuniceerd wat ze doen, waarvoor zij staan. Er is al gezegd dat we voornamelijk in economische termen business to business werken. We richten ons niet zozeer direct naar de burgers, maar wel naar de partners, naar het middenveld, naar de gemeenten en naar tal van organisaties. Dus het is ook enigszins logisch dat de burger op zich ons niet kent. Onze personeelsleden zijn de beste ambassadeurs om kenbaar te maken wat de provincie allemaal doet en daar willen we in 2011 een sensibiliseringscampagne voor organiseren. We gaan een extra kaderforum organiseren. Alles zit nog in een aanloopfase, maar we zouden een extra kaderforum kunnen organiseren vooral gericht op de leidinggevenden omdat zij toch belangrijke schakels zijn. Er zijn al een aantal leuke ideeën naar boven gekomen. Daar moeten we een draagvlak bij creëren om dit verder te laten doorsijpelen. Ook gaan we nog een aantal specifieke acties organiseren. Een leuk idee dat al ontstaan is (ik heb het daar met een collega nog niet over gehad, vandaar dat ik benadruk dat het een idee is), is het vormen van een logo met personeelsleden. De personeelsleden hebben dan allemaal een t-shirt aan in de kleuren van het logo en als je dan van bovenaf een foto maakt, krijg je zo het logo gevormd door het personeel. Die foto zou dan misschien volgend jaar als nieuwjaarskaart gebruikt kunnen worden. Het is gewoon een keer iets anders. In ieder geval willen we een aantal andere activiteiten bedenken. Ik ga er niet te veel over uitweiden. Misschien eentje nog. Ik heb aangegeven dat mensen te weinig weten over wat er in andere diensten gebeurt. Dat zouden we misschien eens kunnen doorbreken door een duobaan te gaan organiseren, waarbij bijvoorbeeld personeelslid X een keer de baan overneemt of meewerkt met personeelslid Y om zo de brede organisatie wat beter te leren kennen. Ik zal meteen een suggestie willen geven aan collega Hertog naar de toekomst toe, voor het nieuwe gebouw. Misschien kan er een vaste ontmoetingsruimte voor het personeel worden ingericht waar ze eventueel gezamenlijk kunnen eten. Eventuele informatiecampagnes kunnen dit ook versterken. Wees een ambassadeur voor je provincie. Ik had bij de campagne Fit en Gezond gezegd dat ik hierop terug zou komen. De activiteiten waarbij we gezamenlijk meedoen aan allerlei sportevenementen, de rit van de gouverneur, de loop rond de watersportbaan, de stadsloop en dergelijke, dat versterkt ook nog dat groepsgevoel en de tevredenheid van het personeel. In 2011 gaan we ook nog een geboortebos aanplanten waar we rond het aspect milieu gaan werken. Bovendien brengt het pluralistische karakter van dergelijke rituelen, het samenbrengen van mensen rond eenzelfde gebeurtenis, mensen ook bij elkaar. Ik denk, mijnheer de Voorzitter, dat ik hiermee alle vragen heb beantwoord.

De heer voorzitter

Vraagt nog iemand het woord? Dan sluit ik dit debat af. Ik heb drie mededelingen. Eén. De raad van 14 december, de toespraak van de gouverneur valt weg. Iedereen zal begrijpen waarom de toespraak wegvalt. Hij zal hem desgevallend houden in het voorjaar. Er komt nog een bericht via mail. De provincieraad van 30 november komt te vervallen aangezien alle interpellanten aan bod zijn gekomen en antwoord hebben

DEBATTEN

gekregen. De provincieraad van 1 december zal pas om 15 00 uur aanvangen. Kom goed thuis, we zien elkaar weer voor de stemmingen van het budget 2011.

EINDE VAN DE ZITTING